

Arrest

nr. 274 756 van 29 juni 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 24 februari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. HEYVAERT *loco* advocaat M. LYS en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 19 januari 2021 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 20 januari 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Op 22 maart 2021 stelde de dienst Voogdij van de FOD Justitie mevrouw J. BRAU aan als voogd. Op 1 januari 2022 eindigde de voogdij van rechtswege.

1.2. Op 21 januari 2022 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 1 februari 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 20/01/2021

Overdracht CGVS: 20/05/2021

U werd op 23 november 2021 van 09.21 tot 13.13 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in het bijzijn van een tolk die het Somali machtig is. Uw voogd, mevrouw Brau en uw advocaat meester Heyvaert, loco meester Lys, waren gans het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Gabooye stam, subclan Musedariye te behoren. U bent geboren op 1 januari 2004 te Bosaso, Puntland. Vanaf tienjarige leeftijd ging u gedurende twee jaar naar Daaruu koranschool in de wijk Rahma. Wanneer uw vader in 2017 aan de gevolgen van een hartziekte om het leven kwam, stopte u met koranschool.

Zes maanden na de dood van uw vader in 2017 hertrouwde uw moeder met A. Wanneer u A. voor het eerst ontmoette, was hij al getrouwd met uw moeder. Tijdens die eerste ontmoeting vroeg A. naar uw clan en wanneer u hem zei tot de Gabooye stam te behoren, werd u door hem geslagen. U werd steeds door A. geslagen tot u in december 2018, zonder enig verzet van uw moeder, door hem op straat werd gezet. U verbleef gedurende 30 dagen op een veld bij Beerta Colad in de stad Bosaso tot u een smokkelaar ontmoette die u op 6 januari 2019 kosteloos per boot naar Jemen bracht. Na 7 dagen in Jemen ging u per boot naar Soedan en na 20 dagen in Soedan naar Libië. Na een verblijf van een jaar en 8 maanden in Libië werd u op een boot naar Italië gezet waar u een maand in een ziekenhuis en 25 dagen op straat verbleef vooraleer u naar Frankrijk ging. 19 januari 2021 reisde u van Frankrijk naar België en op 20 januari 2021 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

U verklaart dat het leven in Bosaso ondraaglijk was omwille van uw clantoebehoren. U verklaart dat uw vader overleed omdat hij omwille van zijn clan onvoldoende financiële middelen had om medische verzorging te verkrijgen. Ook werd u op koranschool gediscrimineerd door uw medeleerlingen en op straat beledigd omwille van uw clan wanneer u aan het bedelen was. Bij terugkeer vreest u op basis van uw clan te zullen worden gedood. Op straat vreesde u te worden ontvoerd/gerekuteerd door al-shabaab.

U verklaart eveneens dat in België een hartprobleem werd vastgesteld.

Ter staving van uw verzoek leg u een medisch attest neer (Dr. Coeurnelle, dd. 05/07/2021).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielpcedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

In dit verband moet er overigens op worden gewezen dat u op 1 januari 2022 meerderjarig bent geworden waardoor ook de voogdij ten einde komt.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient echter te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van discriminatie en familiale problemen vanwege uw toebehoren tot de clan Gaboye, subclan Musedariye. Er dient echter worden opgemerkt dat uit uw verklaringen niet kan blijken dat u deze clan toebehoort waardoor de door u geschetste problemen, die voortvloeien uit uw clantoebehoren, evenmin geloofwaardig zijn.

U slaagde er niet in uw clan of uw familiale achtergrond duidelijk te stellen wat er toe leidt dat de problemen om deze reden aangehaald eveneens ongeloofwaardig worden bevonden.

Vooreerst dient te worden gewezen op tegenstrijdigheden tussen uw opeenvolgende verklaringen wat betreft de clan van uw moeder. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ), wanneer werd gevraagd welke clan uw ouders toebehoren, verklaarde u dat beide ouders tot de Gaboye clan, subclan Musedariye behoren (zie verklaring DVZ vraag 6D en E). Ook wanneer werd gepeild naar de identiteitsgegevens van uw ouders, stelde u dat uw moeder Gaboye, Musedariye is (zie verklaring DVZ, vraag 15A). Echter tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u tot de Gabooye, Musa Darile[vermoedelijk Musedariye bedoelend] clan te behoren en oppert u dat uw moeder Hawiye is. Het verwondert dat u verklaart geen zekerheid te hebben betreffende de clan van uw moeder aangezien u dat niet vaak aan uw moeder vroeg. Dat u, die verklaart gans zijn leven omwille van zijn clan het slachtoffer te zijn geweest van verregaande discriminatie, niet op de hoogte bent van de clan van uw moeder, tart de verbeelding. U voegt toe dat ze u één keer aangaf tot de Hawiye clan te behoren maar niet te weten of ze al dan niet serieus was. Welke subclan uw moeder toebehoort, weet u niet. Evenmin heeft u meer informatie betreffende haar clan (zie notities, p. 17-18). U ermee geconfronteerd voor de DVZ te hebben verklaard dat uw moeder eveneens Gabooye zou zijn, ontkent u dat ze Gabooye is, stellende dat enkel uw vader, uw broer en uzelf die clan toebehoren. Gevraagd om een verklaring waarom op twee plaatsen in de verklaring DVZ staat genoteerd dat uw moeder Gabooye is, geeft u aan het niet te weten en oppert u dat het een fout van de tolk betreft (zie notities, p. 18), wat vastgestelde tegenstrijdigheid echter niet kan verschonen. Gezien het belang van het feit of uw moeder al dan niet eveneens tot een minderheidsclan behoort schaadt het uw geloofwaardigheid omtrent uw clan en de gevolgen die u hierdoor zou gekend hebben verregaand dat u de clan van uw moeder niet weet duidelijk te stellen. Het zou u in uw situatie namelijk meer dan duidelijk moeten zijn of uw moeder al dan niet dezelfde discriminatoire behandeling te beurt viel alsook, indien dit niet het geval was, wat haar er toe bracht een huwelijk aan te gaan met uw vader, die wel tot een minderheidsclan zou behoord hebben.

Ook uw verdere familiale achtergrond weet u niet te verduidelijken. U verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS niet te weten waar uw moeder werd geboren aangezien u het haar niet vroeg. U erop gewezen in de fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling te hebben aangegeven dat uw moeder in Mogadishu is geboren, verklaart u een keer van uw moeder te hebben vernomen dat ze in Mogadishu heeft gewoond maar dat ze niet heeft gezegd daar te zijn geboren. Hoe het komt dat ze daar woonde, weet u niet. Verder verklaart u dat uw moeder uw vader in Bosaso ontmoette nadat ze ten gevolge van de oorlog Mogadishu alleen ontvluchtte (zie notities, p. 17). Elders stelt u dat uw moeder Mogadishu verliet nadat haar moeder om het leven werd gebracht (zie notities, p. 23). Dat u de achtergrond van uw moeder niet weet duidelijk te stellen schaadt opnieuw de geloofwaardigheid van de situatie waarin uw familie zich bevond. Voorts dient opgemerkt dat het verwondert dat u niet op de hoogte zou zijn van de clan van uw stiefvader. Gevraagd hoe dat komt, stelt u het enkel te kunnen vragen wanneer iemand met u spreekt en u het niet kan weten als men niet met u spreekt (zie notities, p. 25). Overigens weet u niet waar uw stiefvader A.– wiens volledige naam u niet kent - werkte, noch of hij eerder trouwde en kinderen heeft. Dat u zo onwetend bent over de persoon van uw stiefvader, waar u toch ruime tijd mee samenwoonde, schaadt verder uw geloofwaardigheid omtrent uw familiale achtergrond en de situatie waarin u zich zou bevonden hebben in uw land van herkomst.

Bovendien dient opgemerkt dat uw verklaringen betreffende de geopperde vervolgingsfeiten, met name de verregaande discriminatie, evenmin kunnen overtuigen.

U verklaart immers dat uw leven ten gevolge van uw clantoebehoren ondraaglijk was, u veelvuldig gediscrimineerd werd en ook omwille van uw clan door uw stiefvader op straat te zijn gezet. U kan echter doorheen uw verklaringen niet overtuigen omwille van uw vermeende clantoebehoren een onmenselijk en ondraaglijk leven te hebben gehad in uw land van herkomst. Uit uw verklaringen blijkt immers geenszins dat u een correct en doorleefd zicht biedt op uw werkelijke levensomstandigheden.

Uw verklaringen omtrent uw eigen dagelijkse levensloop zijn echter systematisch vaag en ontbrekend van elk detail waardoor ze niet kunnen overtuigen. U verklaart reeds op jonge leeftijd, wanneer u naar Koranschool ging, gediscrimineerd te zijn geweest door uw medeleerlingen (zie notities, p. 10). Gevraagd om te vertellen hoe een typische dag eruit zag wanneer u naar Koranschool ging, verklaart u 's morgens heel vroeg te zijn opgestaan en hulp en eten te vragen aan de mensen aangezien thuis geen eten klaar was. Gevraagd waar u heenging nadat u opstond, stelt u meestal thuis te zijn gebleven en meestal niet buiten te zijn gegaan. Daar u echter wel verklaarde gedurende twee jaar naar Koranschool te zijn gegaan, u opnieuw gevraagd te vertellen over uw dag die periode, verklaart u om 7 uur 's ochtends wakker te worden en om 10 uur naar Koranschool te gaan. In tussentijd wandelde u buiten rond en na twee uur op school te hebben doorgebracht, keerde u – uit angst voor al-shabaab – huiswaarts. Gevraagd wat u nog deed, vooraleer de dag ten einde kwam, stelt u bij de mensen te hebben gebedeld om hulp te vragen. U gevraagd daarover te vertellen, herhaalt u dat er geen eten in huis was en uw vader geen geld had waardoor iedereen bracht wat ze van buiten haalden om eten te kunnen voorzien. Op de vraag waar u voor de start van de Koranschool rondwandelde, stelt u vaagweg dichterbij de Koranschool en indien u met de jongens meeging, door hen te zijn geslagen. Gevraagd wie die jongens zijn, geeft u aan dat ze Somaliërs zijn en gevraagd om meer over hen te vertellen, stelt u altijd door hen te zijn gediscrimineerd op basis van uw clan. U voegt toe dat ze u schopten en zeiden dat u een slechte clan toebehoort (zie notities, p. 11).

U ook gevraagd uw dag te omschrijven wanneer u niet naar Koranschool ging, verwijst u, geheel naast de kwestie, naar een incident op Koranschool wanneer een slag in uw gezicht door een jongen werd geminimaliseerd door de leerkracht. Diezelfde vraag nogmaals gesteld, antwoordt u erg vaag dat jullie leven moeilijk was en u altijd bang was om te worden vermoord. Nogmaals gevraagd wat u de jaren dat u niet naar Koranschool ging, de hele dag deed in Somalië, stelt u meestal niets te doen en bij mensen te bedelen geld te geven aan uw familie. Gepeild naar uw dagritme wanneer u niet naar Koranschool ging, herhaalt u dat na het ontwaken geen eten in huis was en u vervolgens buitenshuis ging en naar huis bracht wat u kon krijgen. Vervolgens verklaart u – wanneer u wordt aangespoord om verder te vertellen - in tegenstelling tot uw eerdere verklaringen, buitenshuis te wandelen en meestal geen hulp te hebben gevraagd aan de mensen omdat u angst had dat u zou worden geslagen. Uw antwoorden betreffende uw tijdsbesteding variëren van 'meestal thuis te blijven en meestal het huis niet te verlaten', naar 'bedelen om geld en eten bij mensen' naar 'uit angst geen hulp te vragen'. Uw antwoorden overtuigen geenszins dat u omwille van uw clan in extreme armoede zou zijn opgegroeid en op straat zou hebben moeten bedelen om te kunnen overleven. Ook uw verdere verklaringen zijn niet overtuigend. Gevraagd waar u heenging als u buitenshuis was, antwoordt u 'plaatsen dichtbij' en gevraagd om over die plaatsen te vertellen, vraagt u of wordt gepeild naar de wijken waarop u wordt verduidelijkt te vertellen waar u heenging en wat men daar kan zien, antwoordende of wordt gepeild naar de bekende plaatsen in de stad. U erop gewezen dat er geen goed of fout antwoord bestaat doch slechts te willen horen waar u heenging en wat daar te zien is, stelt u meestal naar de markt, in het centrum van de stad, naast de kust, te zijn gegaan (zie notities, p. 12). Gevraagd wat u op de markt deed, geeft u aan meestal eten te hebben gezocht en gevraagd hoe, stelt u naar de supermarkt en restaurantjes te gaan alwaar u meenam wat werd achtergelaten. Andere dingen deed u niet op de markt. Gevraagd wat u bedoelde met uw bewering ook te hebben gebedeld, antwoordt u 'om eten te kunnen vinden, om geld te kunnen vinden' en op de vraag wat u precies deed, stelt u – wederom in tegenstijd met uw eerdere verklaringen - meestal hulp te hebben gevraagd aan de mensen'. U voegt toe met uitzondering van het uur à anderhalf uur dat u op de markt spendeerde, de rest van de dag hongerig op uw bed te hebben gelegen. Andere dingen deed u niet in Somalië (zie notities, p.13). Verder verklaart u evenwel naar de haven in de wijk Suweyte te zijn gegaan om karton te verzamelen teneinde jullie huis te bouwen (zie notities, p. 15). Overigens stelt u in Bosaso met niemand om te zijn gegaan want indien u mensen ontmoet en ze uw clan te weten komen zou u problemen krijgen. Evenmin ging u om met mensen van uw vermeende clan (zie notities, p. 16).

Uw verklaringen betreffende uw dagelijkse leven in Bosaso, dat ondraaglijk zou zijn geweest omwille van uw clantoebehoren kunnen echter geenszins overtuigen waardoor uw clantoebehoren in vraag moet worden gesteld.

Wat vervolgens uw problemen met uw stiefvader A. betreft, dient opgemerkt dat uw verklaringen hieromtrent evenmin kunnen overtuigen.

Vooreerst dient opnieuw gewezen dat het bijzonder opmerkelijk is dat u zo goed als niets over uw stiefvader weet. Ook wanneer gevraagd hoe uw moeder hem ontmoette stelt u het niet te weten en hij na het huwelijk met uw moeder naar het huis kwam, met u praatte en u vroeg welke clan u toebehoort. In eerste instantie verklaart u dat uw stiefvader u na enkele dagen begon te slaan om vervolgens te stellen

dat hij u enkele minuten na de bekendmaking van uw clan met een stok sloeg (zie notities, p.26). Gevraagd om specifieke voorbeelden te geven van bepaalde dingen die zijn gebeurd waardoor u door uw stiefvader werd geslagen, antwoordt u naast de kwestie dat het enkel door uw clan was en hij niet met u wilde samenwonen. Nogmaals gevraagd om een voorbeeld van een moment waarop u werd geslagen, verklaart u erg algemeen, zonder een concreet incident aan te halen, dat wanneer u aan het zitten was, hij met alles wat hij kon vinden naar u gooide. Dat uw stiefvader bovendien voor hij het huwelijk afsloot met uw moeder niet op de hoogte zou zijn geweest van uw vermeende clan, verwondert. U stelt immers dat uw clan overal en altijd al werd gehaat waardoor het bevreemdend is dat uw clan voor het geopperde huwelijk niet zou zijn onthuld. U hierop gewezen, stelt u dat uw moeder het mogelijks niet vertelde aangezien zij een andere clan toebehoort – wat echter niet in lijn is met uw verklaring voor de DVZ dat uw moeder ook Gabooye zou zijn (zie notities, p.33). De tegenstrijdigheid wat betreft de clan van uw moeder tast bijgevolg eveneens de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw problemen met uw stiefvader grondig aan. Ook zorgt de tegenstrijdigheid aangaande de clan van uw moeder voor een andere uitgangspunt wat betreft de geopperde problemen met uw stiefvader. U verklaart immers dat uw stiefvader, die u mishandelde vanwege uw clan, pas na zijn huwelijk met uw moeder te weten kwam welke clan u toebehoorde. Indien uw moeder, zoals u voor de Dienst Vreemdelingenzaken beweert, tot de Gabooye stam zou behoren, is het geenszins waarschijnlijk dat zij – gezien de door u geschetste vijandige houding van uw stiefvader jegens uw vermeende clan – met uw stiefvader zou zijn getrouwd. Deze tegenstrijdigheid tast bijgevolg de essentie van uw asielrelaas en bijgevolg de geloofwaardigheid ervan aan.

Uw verklaringen over uw leven nadat u uit huis zou zijn gezet, zijn bovendien net zo min overtuigend. Gevraagd wat u deed nadat u het huis moest verlaten, verklaart u buiten te hebben geslapen en telkens wanneer u aan de mensen vroeg om u te helpen, problemen te hebben gekend. Wanneer u zo woonde zag u op een dag de smokkelaars, waarna u verdergaat met het schetsen van uw reisweg (zie notities, p. 19). Daar uw antwoord weinig gestoffeerd is, wordt u nogmaals gevraagd om te vertellen over de periode dat u op straat woonde in Somalië, waarop u herhaalt op straat te slapen waar de mensen die niets hadden, sliepen en daar de smokkelaar te hebben ontmoet. Aangespoord om meer te vertellen, stelt u niet lang op straat te hebben geleefd – ongeveer 30 dagen - en dat het een moeilijk leven was en u bovendien schrik had te zullen worden ontvoerd door de smokkelaars. Gevraagd waar u sliep, verklaart u in de stad en na een vraag om specificatie, in Beerta Colad: een veld. Op de vraag om te vertellen over de mensen die ook op straat sliepen, geeft u aan dat er mensen waren die ook moeilijkheden hadden met wie u soms samen at. Praten deed u echter niet (zoveel) met hen. Hoe ze op straat belandden, weet u niet. U voegt op vraag van de protection officer toe brood dat op straat werd gegooid te hebben gegeten en water uit de waterput te hebben gedronken. Gevraagd wat u deed meteen nadat u uit huis werd gezet, antwoordt u dat uw leven was veranderd en u aan het huilen was. U dezelfde vraag nogmaals gesteld, verklaart u uw leven te hebben moeten onderhouden. Gevraagd wat u deed, waar u heenging, stelt u in de namiddag uit huis te zijn gezet en dan weg te zijn gegaan, buiten te hebben gezeten en daarna een plek om te slapen te hebben gezocht. Aangespoord om verder te vertellen, geeft u aan zo te hebben gewoond en niet goed te hebben kunnen slapen aangezien u steeds dacht aan de reden dat u door uw familie werd buitengezet. U voegt nog toe dat er Jareer kinderen op straat leefden die niet om uw clan gaven (zie notities, p. 20-22). Uw laatste toevoeging betreffende de periode dat u op straat leefde, gaat erover dat u steeds vreesde op basis van uw clan te zullen worden gedood door de Somalische mannen.

Ook wat betreft uw reisweg zijn uw verklaringen niet in lijn met uw vermeend toebehoren tot de minderheidsgroep Gaboye en de door u geschetste levensloop. Op basis van voorgaande verklaringen, met name uw isolatie binnen de maatschappij, uw verklaring systematisch gediscrimineerd te zijn geweest, op straat voedsel te hebben moeten zoeken, te hebben moeten bedelen en in een kartonnen huis woonachtig te zijn geweest, verwondert het ten eerste dat u op eigen houtje een smokkelaar zou hebben benaderd (zie notities, p. 19). Dat die smokkelaar u vervolgens zou hebben gezegd u geen geld te zullen vragen, tart – gezien de malafide praktijken van smokkelaars – alle verbeelding. U gevraagd wat u deed besluiten om niet alleen de stad waar u gans uw leven woonachtig was geweest maar ook het land te verlaten, geeft u aan dat het hetzelfde zal blijven of u daar zou hebben gebleven of elders zou zijn heengegaan. U kwam op het idee om het land te verlaten omdat u geen familie had en u angstig was. U ging naar een bekende plaats in Bosaso waar smokkelaars zitten, die u zeiden met hen mee te mogen gaan naar Jemen. Gevraagd waarom ze u meenamen naar Jemen, stelt u dat ze geld van u wilden. U voegt toe dat in Libië wordt gevraagd om contact op te nemen met familie teneinde geld op te sturen. Aangezien u geen nummer had van uw familie verbleef u er een jaar en acht maanden, werd u die periode geslagen en diende u voor hen te werken. Wanneer u na een jaar en acht maanden nog geen geld had overhandigd, werd u gevraagd om de plaats te verlaten en u aangeboden om kosteloos de boot te nemen (zie notities, p. 36-37). Dat de smokkelaar iemand die gedurende een maand op straat leefde zonder

enige overeenkomst ter verzekering van betaling zou hebben meegenomen, tart de verbeelding en past geenszins in de door u geschetste context.

Op basis van voorgaande dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet heeft kunnen overtuigen omwille van uw clantoebehoren een onmenselijk en ondragelijk leven te hebben gekend in uw land van herkomst. Gezien uw ongeloofwaardige verklaringen dient overigens te worden getwijfeld of u werkelijk de Gabooye clan toebehoort.

Uw vrees voor al-shabaab, die u zouden kunnen meenemen, is even onaannemelijk aangezien deze vrees voortvloeit uit voornoemd asielmotief omwille van uw clan alleen en zonder ouders te zijn gevallen (zie notities, p. 27). U stelt immers dat al-shabaab u zou kunnen meenemen omdat u geen familie heeft, wat u echter doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt. Overigens kwam u nooit met alshabaab in contact en verklaart u enkel schrik te hebben voor hen (zie notities, p. 34). Dit betreft dan ook een louter hypothetisch gegeven wat op zich geen aanleiding kan vormen voor internationale bescherming.

Wat tenslotte het door u aangehaalde hartprobleem betreft – wat tot op heden niet werd geattesteerd – dient voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat u voor de beoordeling van uw medische problemen een aanvraag kan indienen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Uw bewering omwille van uw clantoebehoren en de hoeveelheid geld die u heeft, geen medische zorg te zullen kunnen verkrijgen, kan gezien bovenstaande niet worden bijgetreden.

Het door u neergelegde medisch attest (Dr. Coeurnelle, dd. 05/07/2021) maakt melding van verschillende littekens op uw rug, buik, onderarm en nek. Volgens uw verklaringen zou de verwonding aan uw nek het gevolg zijn van een wurging met het oogmerk om te doden. De verwondingen aan uw buik zouden het gevolg zijn van stokslagen en touwen teneinde u gevangen te houden. De slapeloosheid die u zou ervaren heeft te maken met trauma en herbelevingen van foltering in Libië. U tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd naar de verwonding in uw nek geeft u aan dat het gebeurde in Libië wanneer ze u angst wilden aanjagen teneinde hen het geld te overhandigen (zie notities, p. 32). Overige opmerkingen had u niet wat betreft het neergelegd attest. Het attest kan echter niet worden aangenomen als bewijs van de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst. Een medisch attest is immers geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u verwondingen zou hebben opgelopen daar een arts vaststellingen doet betreffende de fysieke en mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Desalniettemin kan een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen, noch wie hiervoor verantwoordelijk zou zijn, te meer het letsels betreffen waarvan niet wordt aangetoond dat deze eventueel niet op andere wijzen en/of in andere omstandigheden kunnen worden opgelopen.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit uw verklaringen blijkt dat u afkomstig bent uit Bosaso, Puntland. In casu dient dus de veiligheidssituatie in Puntland beoordeeld te worden. Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland (zie de COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland van 30 juni 2020, beschikbaar op [<https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussomalie.veiligheidssituatieinsomalilandenpuntland20200630.pdf>]) en <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat verschillende bronnen stellen dat de zelfverklaarde republiek Somaliland en de semiautonome federale lidstaat Puntland een relatieve vrede en stabiliteit kennen. Zowel Somaliland als Puntland hebben niet de volledige controle over hun territorium. In de betwiste gebieden, met de name de regio's Sool, Sanaag en het district Buuhoodle, komt het hierdoor soms tot een grensconflict tussen de Somalilandse veiligheidsdiensten en deze van Puntland. In Somaliland, Puntland en de betwiste gebieden is er voornamelijk geweld met vuurwapens en vinden er in mindere mate grondoffensieven, aanslagen met explosieven en luchtaanvallen (door US AFRICOM op terreurdoelwitten) plaats.

Bij dit geweld kunnen burgerdoden als collateral damage vallen of zijn burgers zelf het doelwit. De grondoffensieven vinden plaats tussen de Somalilandse en Puntlandse troepen in de betwiste gebieden. Aanslagen met explosieven worden voornamelijk opgeëist door de terreurgroepen al-Shabaab (AS) of de Islamitische Staat van Irak en de Levant in Somalië (ISS). Schietpartijen en gerichte moorden (met vuurwapens) zijn toe te schrijven aan clanmilities, veiligheidsdiensten, onbekende gewapende groepen, ISS of AS.

De veiligheidssituatie in Somaliland is relatief stabiel, op het grensgebied met Puntland na. Het geregistreerde geweld bestaat voornamelijk uit schietincidenten tussen de Somalische veiligheidsdiensten en clanmilities enerzijds en tussen clanmilities onderling anderzijds.

Het geweld in Puntland tijdens deze verslagperiode bestaat voor een groot deel uit gerichte moorden met vuurwapens. Het gaat hierbij om gerichte aanslagen op overheids- en veiligheidspersoneel, zakenlui of leden van een rivaliserende clan. De daders van dit geweld zijn voornamelijk onbekende gewapende groepen en clans. In mindere mate zijn de terreurgroepen en de politie verantwoordelijk. Daarnaast vinden er ook incidenten plaats tussen de Puntlandse veiligheidsdiensten enerzijds en AS, ISS, clanmilities en onbekende gewapende groepen anderzijds. AS en ISS voeren soms ook gerichte moordaanslagen met explosieven uit. Beide terreurgroepen persen eveneens zakenlui en handelaars af. Tijdens de verslagperiode is de activiteit van ISS afgenomen ten gevolge van de Amerikaanse luchtaanvallen op ISS-doelwitten, druk van AS en militaire operaties tegen ISS. Verschillende bronnen stellen dat AS aan het heropleven is. Gedurende de verslagperiode voert AS aanslagen uit, maar zonder een hoog aantal dodelijke slachtoffers evenwel.

Wat de betwiste gebieden betreft escaleren spanningen tot gewelddadige maar eerder kleinschalige confrontaties, vooral in de regio Sanaag. De troepen van Somaliland en Puntland bevinden zich in een standoff. Het merendeel van de incidenten betreft grondoffensieven tussen de Somalilandse en Puntlandse veiligheidsdiensten, gewelddadige incidenten tussen verschillende clanmilities en confrontaties tussen milities en veiligheidsdiensten.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in Somaliland, Puntland en de betwiste gebieden actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Actueel is er voor burgers uit Puntland aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Puntland in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar uw regio van herkomst een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Puntland. Doorheen uw verklaringen slaagde u er bovendien niet in uw clantoebehoren, uw familiale achtergrond of uw dagelijkse levenswijze duidelijk te stellen. Zodoende kan er niet worden uitgegaan van enige persoonlijke omstandigheden die een verhoogd risico inhouden in uw hoofde. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“van artikel 1 van de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève;

- artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980;

- artikel 3 EVRM;

- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

- het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten);

- de beoordelingsfout.”

Verzoeker stelt dat de lat bijzonder hoog werd gelegd bij de beoordeling van diens geloofwaardigheid en zich beperkte tot een bijna uitsluitend subjectieve beoordeling. Dit in weerwil van diens consistente en coherente verklaringen zoals blijkt uit het persoonlijk onderhoud.

Verzoeker licht theoretisch toe.

Verzoeker wijdt verder uit hoe de beslissing een te subjectief beoordelingspatroon heeft gehanteerd en de beslissing summier, subjectief en gebrekkig werd gemotiveerd. Verzoeker licht toe als volgt:

“De vaststelling dat een persoon niet geloofwaardig is, moet gebaseerd zijn op juiste feiten, die niet door gissingen of speculaties zijn aangetast, en de redenen die aan deze feiten worden ontleend, moeten overtuigend zijn en een legitiem verband hebben met de vaststelling dat er tot de ongeloofwaardigheid kan besloten worden.

Door zich slechts te baseren op de waarschijnlijkheid van verzoekers verklaringen - wat blijkt uit de motivering van verwerende partij die stelt dat verzoekers verklaringen ‘niet kunnen overtuigen’ - en niet op beschikbare objectieve en onafhankelijke landeninformatie (externe consistentie) en op de eensluidende en coherente verklaringen van verzoeker (interne consistentie), beperkt de bestreden beslissing tot slechts één indicator - en dan nog de meest subjectieve - op basis waarvan de geloofwaardigheid kan nagegaan worden.

Zoals hierboven eveneens aangehaald, dient verwerende partij de geloofwaardigheid van de verklaringen namelijk te beoordelen door relevante geloofwaardigheidsindicatoren toe te passen, waarbij de ‘plausibiliteit’ van de feiten, slechts een van de indicatoren is die gehanteerd kan worden. Maar bij de loutere beoordeling van de ‘plausibiliteit’, zonder zich te beroepen op andere indicatoren (zoals de interne en externe consistentie van de verklaringen) bestaat het gevaar dat de beoordeling van de vraag of de door verzoeker gepresenteerde feiten redelijk, aannemelijk of waarschijnlijk, dan wel ‘logisch’ lijken, intuïtief wordt, doordat zij slechts gebaseerd is op subjectieve veronderstellingen, vooroordelen, gissingen, speculaties en stereotypen, in plaats van op nauwkeurig, objectief en actueel bewijs.

EASO wijst er in dat verband ook op dat dergelijke veronderstellingen bovendien beïnvloed kunnen zijn door de cultuur, taal of traditie en dat de vaststelling van een gebrek aan geloofwaardigheid niet slechts op speculaties of vermoedens mogen berusten.

In dit verband is het vooreerst relevant vast te stellen dat de bestreden beslissing poneert rekening te hebben gehouden met de jonge leeftijd van verzoeker en hem steunmaatregelen verleend te hebben om tegemoet te komen aan de bijzondere procedurele noden in zijn hoofde

Gedurende de gehele behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming had verzoeker namelijk de status van niet-begeleide minderjarige. Verwerende partij heeft de bestreden beslissing pas genomen een aantal weken nadat hij meerderjarig was geworden.

Belangrijker dan deze administratieve status, is de vaststelling dat verzoeker op wel zeer jonge leeftijd zijn land van herkomst heeft ontvlucht. Hij was namelijk 14-15 jaar oud op het moment dat hij zijn ouderlijk huis verlaten heeft en uit Somalië gevlucht is.

Dit heeft tot gevolg dat zijn verklaringen over de gebeurtenissen, over zijn leven en over zijn verblijf in Somalië dateren van een periode waarin hij jonger was dan 15 jaar.

Op geen enkele manier blijkt uit de bestreden beslissing dat verwerende partij heeft rekening gehouden met het feit dat verzoeker, hoewel ondertussen net 18 jaar geworden, zijn verklaringen heeft afgelegd met de kennis die hij op jonger dan 15-jarige leeftijd heeft verworven.

Verwerende partij legt de lat voor een aantal elementen zeer hoog wat de te verwachten kennis betreft en heeft onvoldoende rekening gehouden met de jonge, nog steeds jeugdige leeftijd van verzoeker en met het feit dat hij slechts tot aan zijn 15de verjaardag in zijn dorp van herkomst heeft doorgebracht.

Uit de bestreden beslissing blijkt vervolgens evenmin dat verwerende partij - naast de jonge leeftijd - rekening heeft gehouden met verzoekers specifieke kwetsbaarheid als slachtoffer van discriminatie in zijn land van herkomst, maar ook als gevolg van uitbuiting en mishandeling onderweg naar België.

Verzoeker heeft gedurende meer dan anderhalf jaar gedwongen arbeid moeten leveren tijdens zijn verblijf in Libië (zie ook verder) om zijn smokkelaars terug te betalen (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 20, 32 en 37).

Hij werd er het slachtoffer van moderne slavernij en van uitbuiting en werd er meermaals geslagen en mishandeld (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 20 en 32). Bij aankomst in Italië heeft hij een maand in het ziekenhuis verbleven voor verzorging.

Deze verklaringen worden bovendien gestaafd door middel van een medisch attest dat tijdens de procedure werd neergelegd. Dat attest heeft verschillende littekens op zijn rug, buik, onderarm en nek vastgesteld, die verzoeker toeschrijft aan folterdaden en traumatische gebeurtenissen in Libië.

Het enige dat verwerende partij hierover stelt in de bestreden beslissing is dat dit attest niet kan worden aangenomen als bewijs van de door verzoeker aangehaalde problemen in zijn land van herkomst. Het verwijst naar een stereotiepe motivering dat een arts nooit met zekerheid de oorzaak en de omstandigheden van de opgelopen verwondingen kan schetsen.

Uit dergelijke motivering blijkt duidelijk dat verwerende partij het attest slechts betreft bij de problemen in zijn land van herkomst, terwijl de verwondingen die verzoeker heeft opgelopen niet in zijn land van herkomst, maar in Libië, onderweg naar België. Verzoeker heeft de context van de verwondingen duidelijk en op consistente wijze geschetst en heeft in dat kader een medisch attest neergelegd dat de littekens op objectieve wijze vaststelt.

Los van de vraag of hij hiermee de problemen in zijn land van herkomst had kunnen aantonen, meent verzoeker dat verwerende partij door deze motivering op geen enkele wijze heeft rekening gehouden met de specifieke kwetsbaarheid van verzoeker die op jonge, minderjarige leeftijd gedurende lange periode systematisch mishandeld en uitgebuit geweest is tijdens zijn vlucht.

Dat verwerende partij dan beweert dat er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening gehouden werd met zijn jeugdige leeftijd en maturiteit, en op passende wijze tegemoet is gekomen aan de bijzondere procedurele noden, houdt geen enkele steek.

Integendeel heeft verwerende partij helemaal geen rekening gehouden met de psychosociale gevolgen van dergelijke gebeurtenissen. De door een arts geattesteerde verwondingen spreken namelijk voor zich en hebben, los van de vraag of hiermee zijn problemen in zijn land van herkomst kunnen verklaard worden, bepaalde verstrekkende gevolgen. Dit geldt des te meer voor een minderjarig, nog niet volgroeid en nog niet volledig ontwikkeld kind.

De verwondingen zelf trekt verwerende partij trouwens niet in twijfel. Het trekt louter het attest in twijfel 'als bewijs van de door hem aangehaalde problemen in zijn land van herkomst', wat niet relevant is bij de vraag of van verzoeker meer of minder verwacht moet worden op het niveau van de op hem rustende bewijslast bij de beoordeling van zijn verklaringen.

Verzoeker had helemaal niet voor ogen om met dit attest de gebeurtenissen in zijn land van herkomst te bewijzen, maar net om zijn verklaringen dat hij het slachtoffer werd van foltering en mishandeling in Libië op objectieve wijze te staven. Dit vormt in ieder geval een aanwijzing van een bredere, specifieke kwetsbaarheid die in combinatie beoordeeld moet worden met zijn minderjarigheid tijdens zijn traject naar

België en zijn (nog steeds) jeugdige leeftijd tijdens het verloop van zijn asielpprocedure, zonder dat verwerende partij hier op een of andere manier mee heeft rekening gehouden in de bestreden beslissing.

UNHCR, On a trek to safety, Somalis risk all in Libya, 26 juni 2019,

Médecins Sans Frontières, Trading in suffering: detention, exploitation and abuse in Libya, 23 december 2019,

InfoMigrants, Libya: 85 percent of migrants subjected to torture, 20 maart 2020,

Amnesty International, Libya: New evidence shows refugees and migrants trapped in horrific cycle of abuses, 24 september 2020,

Amnesty International, Forced labor, torture and abuse: the reality for Libya's refugees, 25 september 2020, ;

AfricaNews, 'Treated like sheep': Migrants tell of torture, extortion in Libya camps, 14 oktober 2021

Een rapport van The Global Initiative against Transnational Organized Crime omschrijft de dwangarbeid in Libië als gevolg van smokkelaars als volgt:

"Migrants who consensually use the services of smugglers to facilitate irregular journeys may also find themselves subjected to periods of detention, forced labour or sexual exploitation along the route. Many make the journey fully aware that they will face bribes, threats, violence and abuse along the path. What some do not know, however, but may experience, is that their journey is a 'choreographed step toward their eventual exploitation' and human trafficking.² [...]"

Forced labour has long been an expected cost of migration. Migrants work to pay their passage to Libya and then on to Europe, contracted out as work gangs to local Libyan businesses in construction or agriculture, often doing the jobs that Libyans have preferred not to do themselves. [...]"

Forced labour in Libya is a practice that exists along a spectrum of criminal exploitation. At one end, in its most basic form, individual migrants seeking employment (either because they intend to stay in Libya or because they need funds for an onward journey to Europe) will work for construction sites or farms, for example, where they may well end up going months without pay. Sometimes small salaries are agreed to, in addition to housing and basic meals, but then employers may fail to make the payment for several months. The practice of using migrants as a source of free labour is widespread and on the increase as the Libyan economy becomes increasingly constrained, and as businesses that are under financial pressure become reliant on such labour when they are challenged to remunerate people appropriately. Along this forced-labour spectrum, a more coercive step is seen when smugglers make arrangements for migrants to work in conditions of forced labour or servitude involuntarily. This has become more prevalent as migrants' ability to move freely in Libya has become constrained. Smuggling groups hold migrants in warehouses, and then rent them to local businesses or individuals as casual labourers or work gangs. This can continue for an indefinite period of time while their onward transit is being arranged, and the conditions of work can be substandard. The UN Panel of Experts reported, for example, that one militia group was using migrants for landmine clearance, without their being given training or protective gear. An Eritrean described working in this way for a year until he was transferred to a coastal smuggling group for passage to Europe.²⁸"

Hoewel verwerende partij vervolgens stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn clan of zijn familiale achtergrond duidelijk te stellen (sic.), wat er toe leidt dat de problemen om deze reden aangehaald eveneens ongeloofwaardig worden bevonden, meent verzoeker dat verwerende partij zeer summiere argumenten hanteert en hierbij alles behalve rekening houdt met het hierboven geschetste specifieke profiel van verzoeker.

Verwerende partij wijst ten eerste op 'tegenstrijdigheden' tussen verzoekers verklaringen bij de DVZ en die bij het CGVS met betrekking tot de clan van zijn moeder.

Zonder rekening te houden met (de context van) verzoekers verklaringen, zou verwerende partij gevolgd kunnen worden dat er sprake is van één (en slechts één) formele tegenstrijdigheid, zij het niet dat deze door een complete lezing van verzoekers verklaringen op aannemelijke wijze verduidelijkt kan worden. Verwerende partij verwijt verzoeker namelijk bij de DVZ verklaard te hebben dat zijn beide ouders tot de Gaboye clan, subclan Musedariye behoren, terwijl hij tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde dat zijn moeder tot de Hawiye clan behoort.

Verwerende partij beperkt zich echter tot een partiële lezing van verzoekers verklaringen. In werkelijkheid verklaarde verzoeker namelijk dat hij niet met zekerheid wist tot welke clan zijn moeder behoort, behalve dan dat ze niet tot dezelfde clan behoort als hemzelf, zijn broer en zijn vader. Er zijn meerdere indicaties die er effectief op wijzen dat verzoeker consistent is geweest in zijn verklaringen dat zijn moeder tot een andere clan behoort dan de zijne en die van zijn broer en zijn vader.

Dat blijkt vooreerst uit zijn spontane verklaring aan het begin van het onderhoud, toen hij vertelde over het leven toen zijn vader nog leefde en dat met name slechts zijn vader, zijn jongere broer en hijzelf gediscrimineerd werden op basis van hun clan. wat impliceert dat zijn moeder niet om die reden gediscrimineerd werd en dus tot een andere clan behoort (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 10). Dat blijkt ten tweede ook uit zijn letterlijke verklaring dat zijn moeder niet tot dezelfde clan behoort als hij, zijn broer en zijn vader is (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 16). Ten derde stelt verzoeker ook uitdrukkelijk dat hij niet zeker is tot welke clan zijn moeder dan wel behoort, maar dat hij denkt dat ze tot de Hawiye clan behoort (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 17).

In ieder geval moge het duidelijk zijn dat verzoeker niet met zekerheid weet tot welke clan zijn moeder behoort, maar dat zij in ieder geval niet om die reden de discriminatie kende die hijzelf, zijn broer en zijn vader wel kenden en dat zij volgens verzoeker zelf niet tot dezelfde clan behoort. Dit blijkt duidelijk uit zijn consistente verklaringen bij het CGVS. Dat verzoeker dan wel verklaarde bij de DVZ dat zijn "beide ouders" tot de Gaboye behoorden, lijkt eerder te wijzen op een vergissing dan op een echte, doorslaggevende tegenstrijdigheid.

Hoe dan ook meent verzoeker dat deze geïsoleerde tegenstrijdigheid, als enige vastgestelde tegenstrijdigheid in het geheel van verzoekers verklaringen, van niet-bepalend belang is en geen doorslag kan geven om te concluderen dat hij er niet in zou slagen zijn clan duidelijk te situeren.

Verzoeker ziet namelijk niet in waarom het feit dat hij niet met zekerheid weet tot welke clan zijn moeder zou behoren, van belang zou zijn om te twifelen aan zijn eigen afkomst van de Gaboye clan.

Verwerende partij baseert zich namelijk niet alleen op deze minieme tegenstrijdigheid, maar leidt uit de gebrekkige kennis van verzoeker over de clan van zijn moeder af dat verzoeker zijn afkomst van zijn clan, niet aannemelijk zou kunnen maken.

Volgens verwerende partij is het van groot belang te weten of zijn moeder al dan niet eveneens tot een minderheidsclan behoort. Omdat verzoeker, volgens verwerende partij, niet zou weten of zijn moeder tot een minderheidsclan behoort, schaadt dit zijn geloofwaardigheid omtrent zijn eigen clan, alsook de gevolgen die hij hierdoor gekend zou hebben.

Verzoeker stelt echter vast dat de beoordeling van verwerende partij onzorgvuldig en zelfs foutief is. Verwerende partij gaat er namelijk verkeerdelijk vanuit dat verzoeker niet zou weten of zijn moeder tot een minderheidsclan behoort, terwijl 1 verzoeker slechts niet zeker weet of zijn moeder tot de meerderheidsclan van de Hawiye behoort. Verwerende partij trekt dus de conclusie uit het feit dat verzoeker dit niet zeker weet, dat hij ook niet weet of zijn moeder al dan niet eveneens tot een minderheidsclan behoort en dus dezelfde discriminatoire behandeling te beurt viel. Nochtans heeft verzoeker meermaals uitdrukkelijk gesteld dat enkel zijn vader, zijn jongere broer en hijzelf slachtoffer waren van discriminatoire behandelingen (zie o.a. notities persoonlijk onderhoud p. 10, 16 en 24)

Dat verzoeker geen enkele keer zijn moeder hierbij vernoemde, wijst voldoende aan dat verzoeker wel degelijk weet dat, in tegenstelling tot wat verwerende partij beweert, zijn moeder niet tot een minderheidsclan behoort.

Verzoeker meent dat verwerende partij te ver gaat als het uit het gebrek aan kennis van de clan van zijn moeder afleidt dat verzoeker "er niet in geslaagd is zijn clan duidelijk te stellen" en dus zelf niet tot de clan Gaboye zou behoren, zonder zelfs nog maar op een of andere manier zijn andere verklaringen (over de clan zelf, maar ook over de systematische maatschappelijke discriminatie die deze clan ondergaat) hierbij te betrekken.

Het verwachtingspatroon dat verwerende partij daarnaast vooropstelt, met name dat verzoeker minstens had moeten weten wat zijn moeder ertoe gebracht heeft een huwelijk aan te gaan met zijn vader, die wel tot een minderheidsclan behoorde, houdt hier bovendien evenmin rekening mee.

Van verzoeker, die voor zijn 15de verjaardag uit het huis was vertrokken en zijn vader slechts gekend heeft tot zijn 13de, kan eenvoudigweg niet verwacht worden dat hij de redenen kent waarom zijn vader met zijn moeder getrouwd is. Dit wordt daarnaast beïnvloed door de duidelijk gevoelige context van het behoren tot een minderheidsclan die erg gediscrimineerd wordt, waardoor er nog meer terughoudendheid bestond om over dit onderwerp, dat duidelijk taboe was, te praten. Bovendien heeft verzoeker slechts op 11-jarige leeftijd ontdekt dat zijn clan gediscrimineerd en gehaat werd (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 34). Het was ook enkel zijn vader die hem hierover vertelde (notities persoonlijk onderhoud, p. 29, 30 en 34) en dezelfde discriminatoire behandeling te beurt viel (zie bv. de moeilijkheid om werk te vinden omwille van zijn clan - notities persoonlijk onderhoud, p. 24).

Hetzelfde geldt voor verzoekers verdere familiale achtergrond. Verwerende partij verwijt verzoeker dat hij niet weet waarom zijn moeder in Mogadishu heeft gewoond. Verzoeker meent dat verwerende partij opnieuw de lat te hoog legt met de te verwachten kennis omtrent elementen die van verzoeker, gezien zijn jonge leeftijd en het wegvallen van enig contact met zijn moeder, moeilijk verwacht kunnen worden.

Daarnaast houdt verwerende partij evenmin rekening met de culturele en traditionele achtergrond van verzoeker. Dit zijn namelijk factoren die gezien de sterk patriarchale, op clanafkomst gebaseerde en islamitische Somalische maatschappij, van belang zijn. In een dergelijke traditionele, islamitische maatschappelijke context heeft een vrouw nu eenmaal een minder sterke rol en is het eerder de man die de lijnen uitzet.⁹

Uit een recent rapport van EASO van september 2021, blijkt inderdaad dat de Somalische maatschappij een sterk patriarchale, op clan gebaseerde samenleving kenmerkt:

"Somalia is described as a 'patriarchal ckm-based society ' where lineage is traced through male lines and one 's clan connections build networks and community. 165 The Somali Institute for Development Research and Analysis (SIDRA) remarked that 'Somalia is one of the most gender unequal countries in the world. '166 Girls and women face numerous challenges such as high rates of maternal/infant mortality, child marriage, FGM, domestic violence, sexual and gender-based violence (SGBV) as well as low literacy and school attendance rates. 167 In 2020, USDOS observed that 'women did not have the same rights as men and experienced systematic subordination to men, despite provisions in the law prohibiting such discrimination'168 with the 'exclusion of women being more pronounced' in AlShabaab areas. Furthermore, as noted by USDOS in 2020, there was a pattern in which girls were forced into marriage, often including rape, by non-state armed groups; as well as rape by state security forces, militias, and clans. 169 The UNFPA noted in its March 2021 assessment of SGBV in Somalia that SGBV 'continues to be an issue of major concern in Federal Members States Galmudug, South West State, Jubaland, Hirashabelle Puntland and in Somaliland'170, while 'recent spikes in Intimate Partner Violence, rape, sexual exploitation, sexual harassment and abuse have multiplied GVB risks for women and girls. '171 [...]

Although certain laws grant women some rights, in practice women are often disadvantaged: sharia law is often steered by men 's interest, blood compensation for women is half of that of a man, women inherit less than their brothers and women 's property ownership is limited legally and socially. 181 UNOCHA in 2021, stated that Somali women face stigma and 'inequalities due to gender and cultural beliefs, which leave them facing increased health and protection concerns. '182 Women face severe obstacles accessing justice due to the male dominated systems, influenced by traditional culture, religion, political structures, and dependency on male relatives. Women generally require a male relative to support court cases, represent them, or accompany them, and frequently women lack literacy and legal knowledge. In customary and formal legal systems, implementation of the law is inconsistent, particularly for women. Women 's status, education, and clan membership are significant, and those who are from minority clans or IDPs are worse off when accessing justice mechanisms. 183" (Stuk 6, p. 29-3 1)

Verwerende partij stelt daarnaast dat verzoeker verklaarde dat zijn moeder Mogadishu ontvlucht heeft omwille van de oorlog om dan te stellen dat verzoekers ook verklaard heeft dat zijn moeder Mogadishu verliet nadat haar moeder om het leven werd gebracht. Verzoeker kan niet afleiden uit de bewoordingen van verwerende partij of het hier een tegenstrijdigheid uit zou afleiden, wat volgens verzoeker in ieder geval te ver gezocht zou zijn, nu het feit dat beide verklaringen perfect met elkaar te verzoenen zijn en dat het maar al te aannemelijk is dat de moeder van zijn moeder als gevolg van het conflict is overleden en dus daarna Mogadishu ontvlucht heeft.

Niettemin meent verzoeker dat hij met de verduidelijking dat zijn moeder op een bepaald moment in Mogadishu heeft gewoond, er weggevlucht is als gevolg van de oorlog en dan zijn vader heeft ontmoet in Bosaso van voldoende kennis getuigt in het licht van zijn jonge leeftijd en in het bijzonder in het licht van de leeftijd waarop hij in feite elk contact met zijn moeder heeft verbroken.

Dat verzoeker dus "de achtergrond van zijn familie' niet kent, dient sterk genuanceerd te worden door enerzijds de wel zeer subjectieve motivatie van verwerende partij en anderzijds door de zeer jonge leeftijd waarop verzoeker zijn thuis en zijn land van herkomst heeft ontvlucht, waarna hij geen enkel contact meer heeft gehad met zijn moeder of andere familieleden.

Verzoeker merkt ook op dat verwerende partij stelt dat ook de onwetendheid over zijn stiefvader zijn geloofwaardigheid omtrent zijn familiale achtergrond en zijn situatie verder schaadt. Opnieuw' houdt verwerende partij amper rekening met verzoekers verklaringen over de systematische discriminatie en mishandeling door zijn stiefvader, alsook met het feit dat hij die man amper heeft gekend, wat zijn onwetendheid perfect aannemelijk maakt.

Zijn vader is namelijk in 2017 gestorven en zijn moeder is ongeveer zes maanden erna met zijn stiefvader getrouwd (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 25). Verzoeker heeft het huis verlaten eind 2018, wat wilt zeggen dat zijn stiefvader, op de meest ruime manier gerekend, maximaal 1,5 jaar in zijn leven is geweest. In ieder geval heeft zijn stiefvader hem van in het begin het leven zuur gemaakt en is hij verzoeker onmiddellijk beginnen mishandelen. Dat zij als gevolg hiervan geen hechte relatie hebben opgebouwd, kan dan ook niet verwonderen.

Vervolgens stelt verwerende partij dat verzoekers verklaringen over de vervolgingsfeiten, met name de verregaande discriminatie, evenmin kunnen overtuigen.

Verwerende partij meent dat verzoeker doorheen zijn verklaringen niet kon overtuigen dat hij een onmenselijk en ondraaglijk leven heeft geleden omwille van zijn clantoebehoren

Het stelt dat verzoeker geenszins een correct en doorleefd zicht heeft kunnen bieden op zijn werkelijke levensomstandigheden. Verwerende partij stelt dat zijn verklaringen omtrent zijn dagelijks leven systematisch vaag en ontbrekend van elk detail zijn, waardoor ze niet kunnen overtuigen.

Verder dan het opsommen van een reeks van verzoekers verklaringen hieromtrent, komt verwerende partij echter niet. Wat er bijvoorbeeld niet correct aan verzoekers verklaringen zou geweest zijn, kan niet blijken uit de bestreden beslissing.

Nochtans stelt verzoeker vast dat hij wel degelijk gedetailleerde verklaringen over zijn dagelijks leven en zijn herkomst heeft afgelegd, zoals bijvoorbeeld naar welke koranschool hij ging, in welke omstandigheden (hoe oud, om hoe laat, discriminatie, geen geld om de school te betalen) en waar deze gelegen was (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 10-1 1)

Hij vertelde eveneens over het gebrek aan geld en eten, waardoor hij er steeds op uit ging om te gaan bedelen, wat hij meestal op de markt deed in het centrum van de stad. naast de kust gelegen op ongeveer 10 minuten stappen (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 11-13).

Hij vertelde eveneens met overtuiging over de enorm precaire leefomstandigheden, die een indicatie zijn van de ontbering die verzoeker er heeft meegemaakt (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 14- 15). Geld om eten te kopen hadden ze niet; als hij ging bedelen, werd hij op basis van zijn clan gediscrimineerd; water en elektriciteit hadden ze evenmin en het huis was gemaakt van hout. karton en plastic (notities persoonlijk onderhoud, p. 13-16). Zoals gezegd, had zijn vader amper werk (als gevolg van zijn afkomst als Gaboye, zie bv. notities persoonlijk onderhoud, p. 24) en dus amper een inkomen en over zijn moeder verklaarde verzoeker dan weer dat zij afval verzamelde, daar geld voor kreeg en dat dan ging storten op een plaats in de bergen die gekend is onder de naam Tuurta (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 18).

Het enige criterium dat verwerende partij echter hanteert, is dat verzoekers verklaringen 'niet overtuigend' zijn. zonder dit verder te staven of te motiveren. Een dergelijke beoordeling is uiterst subjectief en houdt geen rekening met de nochtans grote mate aan consistente, gedetailleerde en eensluidende verklaringen die verzoeker gedurende zijn persoonlijk onderhoud heeft afgelegd.

Verzoeker leidt uit de lezing van de notities van zijn persoonlijk onderhoud namelijk af dat hij. gelet op zijn jeugdige leeftijd en zijn kwetsbaarheid, ook over de systematische discriminatie op basis van zijn

clanafkomst uitgebreide en consistente verklaringen heeft afgelegd (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 9-11, 15-16, 18, 21 -22, 24 en 28-34).

Gelet op de grote hoeveelheid aan consistente en eensluidende verklaringen, kan verzoeker uit de motieven van de bestreden beslissing niet afleiden waarom verwerende partij meent dat zijn verklaringen, gezien de omstandigheden en zijn achtergrond, geenszins zouden kunnen overtuigen, waaruit het dan afleidt dat zijn clanafkomst in vraag moet worden gesteld

Hetzelfde geldt met betrekking tot de problemen die verzoeker met zijn stiefvader heeft gekend. Verwerende partij verwijt verzoeker naast de kwestie te antwoorden als hem wordt gevraagd een specifiek voorbeeld te geven van bepaalde dingen die zijn gebeurd waardoor hij door zijn stiefvader werd geslagen, waarop hij antwoordde dat het enkel door zijn clan was en dat zijn stiefvader niet met hem wilde samenwonen. Verzoeker meent hieruit net de kern van het probleem te kunnen afleiden, met name dat zijn stiefvader hem viseerde net omwille van het behoren van zijn clan en dat er geen andere reden was waardoor hij door zijn stiefvader werd geslagen. Vervolgens stelt verwerende partij dat hem nogmaals gevraagd werd een voorbeeld van een moment waarop hij werd geslagen aan te halen, waarop hij antwoordde dat zijn stiefvader met alles wat hij kon vinden naar hem gooide. Verwerende partij meent dat dit een erg algemene verklaring is, zonder een concreet incident aan te halen, terwijl hij net wel een concreet incident aanhaalt.

Daarnaast beoordeelt verwerende partij het huwelijk tussen zijn moeder en zijn stiefvader alsof zijn moeder tot de minderheidsclan Gaboye behoort, wat het huwelijk in dat geval onwaarschijnlijk acht, terwijl net duidelijk is dat verzoekers moeder hier niet toe behoorde en in tegendeel tot een andere clan behoorde (zie eerder), waardoor dit niet van belang was bij het afsluiten van het huwelijk. Verzoeker meent dat het aannemelijk is dat zijn stiefvader pas bij het ontmoeten van verzoeker en zijn broer, ontdekt heeft dat de kinderen van de vrouw waar hij mee getrouwd was, tot een andere clan behoorden. Verwerende partij houdt hier geen rekening mee en gaat van een verkeerde veronderstelling uit, gebaseerd op een zelf gevormde hypothese die geen rekening houdt met verzoekers andere verklaringen.

Verder stelt de bestreden beslissing dat verzoekers verklaringen over zijn leven nadat hij uit huis zou zijn gezet, net zo min overtuigend zijn. Ter motivering somt verwerende partij louter een aantal van zijn verklaringen zonder op enige wijze te motiveren waarom zijn verklaringen in kwestie "net zo min overtuigend" zijn. Opnieuw betreft het dus een loutere opsomming van verzoekers verklaringen, die hem op geen enkele wijze toelaat te begrijpen waarom verwerende partij tot conclusie komt dat zijn verklaringen in dat verband weinig overtuigend zijn.

Over de reisweg stelt verwerende partij dat het de verbeelding tart dat de smokkelaar iemand die een maand op straat leefde zonder enige overeenkomst ter verzekering van betaling zou hebben meegenomen.

Dat verzoeker verklaard heeft een jaar en acht maanden in Libië onder dwang te hebben verbleven, waar hij allerlei werken moest uitvoeren om de smokkelaar terug te betalen en dus als slaaf diende, lijkt verwerende partij enerzijds niet te betwisten, maar dat het een met het ander te maken heeft, negeert verwerende partij schijnbaar achteloos. Dat het niet in verwerende partij is opgekomen dat verzoeker net omdat hij geen financiële middelen had, zo lang werd vastgehouden en dwangarbeid moest verrichten in Libië, wijst opnieuw duidelijk op een subjectieve beoordeling van zijn verklaringen zonder afdoende rekening te houden met de geschetste context.

Dat de smokkelaar hem voorloog dat ze g een geld zouden vragen (notities persoonlijk onderhoud, p. 20), heeft dan ook eerder te maken met de jeugdige naïviteit en hopeloosheid waarmee verzoeker geconfronteerd werd, dan met een echte belofte, wat gezien de dwangarbeid die verzoeker heeft moeten verrichten gedurende bijna twee jaar in Libië duidelijk is geworden. Uiteraard vroegen ze verzoeker naar geld en werd hij onder druk gezet om aan zijn familie geld te vragen, dat heeft hij ook zelf verklaard (notities persoonlijk onderhoud, p. 37). Maar verzoeker had dit niet en kon zijn familie niet meer contacteren, waardoor hij dit moest terugverdienen door te werken. Dat blijkt eveneens duidelijk uit zijn verklaringen. Hij verklaarde dat dit de reden was waarom hij zo lang bij de smokkelaar vastzat (notities persoonlijk onderhoud, p. 37). Verzoeker stelde dat hij 1 jaar en 8 maanden opgesloten zat in Libië, dat ze hem er sloegen en vroegen om voor hen te werken (notities persoonlijk onderhoud, p. 20 en 37). Hij zei dat hij o.a. een huis moest bouwen en een gat moest graven (notities persoonlijk onderhoud, p. 37). Hij kreeg er geen medische zorgen en moest er dag en nacht werken (notities persoonlijk onderhoud, p. 37).

Verzoeker was op dat moment hooguit 16 jaar oud.

Verzoeker stelt in de bestreden beslissing verder geen enkel objectief element vast ter rechtvaardiging van het feit dat er aan zijn afkomst als Gaboye geen geloof gehecht kan worden. Verwerende partij heeft geen enkele van verzoekers verklaringen en details over zijn clan zelf in twijfel getrokken. De appreciatie van verwerende partij van wat overtuigend is of niet, is puur subjectief, zonder verdere motivering of rechtvaardiging op basis van meer objectieve elementen (zoals bv. een gebrek aan consistentie, tegenstrijdigheden, objectieve landeninformatie,...). Verwerende partij stelt geen enkele feitelijke onwaarheid vast, noch verklaringen over zijn clan en zijn herkomst die objectief gezien niet correct zouden zijn.

Verzoeker daarentegen wijst op een algemene, brede en erg grote consistentie met betrekking tot zijn verklaringen over zijn clan en de discriminatie waarvan hij het slachtoffer was.

Ten eerste vertelde verzoeker spontaan en op doorleefde wijze de discriminatie waarvan hij het slachtoffer was in Somalië als gevolg van zijn clantoebehoren, niet alleen in private, maar ook in publieke context.

Zo vertelde verzoeker vooreerst op consistente wijze over de nieuwe man van zijn moeder, die hem en zijn broer sloeg omdat ze tot de Gaboye clan behoren (notities persoonlijk onderhoud, p. 9, 10, 16, 18, 25-27).

Daarnaast vertelde verzoeker doorheen het gehele persoonlijk onderhoud op even consistente wijze over de algemene discriminatie op basis van zijn clan, de vernedering, de ontbering en fysieke mishandeling in het dagelijks leven als hem werd gevraagd tot welke clan hij behoorde (notities persoonlijk onderhoud, p. 9-11, 15-16, 21-22, 24, 30, 31-34).

Hij legde bovendien gedetailleerde verklaringen af over zijn afkomst en (de algemene kenmerken van) zijn clan, verklaringen die op objectieve geloofwaardigheid gecontroleerd kunnen worden, wat verwerende partij heeft nagelaten te doen. De motivering op basis waarvan verwerende partij besluit dat aan verzoekers clantoebehoren geen geloof gehecht kan worden, vindt namelijk geen enkele steun in objectieve informatie die aan het dossier werd toegevoegd.

Nochtans is deze informatie bestaande en vrij ter raadpleging beschikbaar. Het administratief dossier bevat geen enkel rapport waaruit blijkt dat verwerende partij zich bij het beoordelen van verzoekers vluchtrelaas, en dan in het bijzonder bij het besluit dat verzoeker niet tot de Gaboye clan zou behoren, op objectieve landeninformatie gebaseerd heeft.

Niettemin vinden verzoekers verklaringen over zijn stam en afkomst wel degelijk steun in deze landeninformatie.

Zo stelt verzoeker ten eerste dat er naast een aantal clans die hij opnoemt, nog meerdere clans in Bosaso wonen (notities persoonlijk onderhoud, p. 18).

Als hem vervolgens gevraagd werd te vertellen over zijn clan, heeft verzoeker wellicht het meest voor de hand liggende en kenmerkende over zijn clan verteld, met name dat deze gediscrimineerd wordt door andere Somalische clans (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 28).

Een rapport van de Immigration and Refugee Board of Canada stelt vooreerst het volgende over de algemene en systematische minderheidsdiscriminatie:

"The Gabooye [also spelled Gaboyé, Gabooyo; also known as Midgan], a minority group in Somalia, are an occupational "caste" defined by their traditional professions [...]

According to the ACCORD report on Joakim Gundel's lecture, minority groups in Somalia "are not counted and their languages and cultures are neither accepted nor respected" (Dec. 2009, 14). They are reported to suffer "daily violence and persecution" (Somalia Report 18 May 2011). Additionally, MRG writes that minorities across the country experience "denial and abuse of the whole range of basic human rights, " including subjection to hate speech, limited access to justice and education, and exclusion from "significant political participation" and employment (Oct. 2010, 3, 14). Further, the ACCORD report indicates that there is no state protection for minorities in Somalia, including in Somaliland and Puntland (ACCORD Dec. 2009, 21).

Various sources indicate that the minority Gabooyeface "culturalstigma" (ibid., para. 3.10.2) and "discrimination" (UN 2 July 2010; Somalia Report 18 May 2011). Further, according to Somalia Report, a "privately funded, non-partisan website that hires Western editors to work with ... Somalijournalists inside the country" (n.d.), discrimination against minorities such as the Gabooye "has been aggravated by the breakdown of law and order taking away any kind of redress or avenue for justice" (Somalia Report 18 May 2011). A Madhiban elder interviewed by MRG stated that minorities in south and central Somalia are "considered subhuman and live under constant mistreatment by the so-called majority clans" (Oct. 2010, 21)." (Stuk 3, p. 1 en 3)

Verzoeker verklaarde dat Madhiban een andere naam is voor zijn clan, dat deze in principe hetzelfde is en dezelfde traditie en cultuur heeft, maar enkel een verschillende naam heeft (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 30-31), wat door het eerder geciteerde rapport van de Immigration and Refugee Board of Canada bevestigd wordt:

"Similarly, Minority Rights Group International (MRG) indicates that, in Somaliland, Gabooye "is a preferred and non-insulting term replacing the historically pejorative associations of 'Midgan' as used by majority clans" (MRG Oct. 2010, 12, 34, note 49). MRG also states that the "commonly accepted term" in Somalia is "Madhiban" (ibid., 30)." (stuk 3, p. 1

Een rapport van de Minority Rights Group bevestigt dit eveneens:

"Gabooye: the commonly accepted term nowadays in Somaliland for Madhiban and Musse Deriyo minorities, historically called Midgan [...]"

Madhiban: the commonly accepted term nowadays in Somalia (including Puntland) for the Midgan minority, although formally it refers to one section of Midgan/Gabooye, the other beim Musse Deriyo. [...]"

Midgan: the largest occupational 'excluded'/discriminated against minority, traditionally mainly leather-workers and hunters, sub-divided into Madhiban and Musse Deriyo lineages, as they are more commonly named nowadays, and also known as Gabooye (see above)" (stuk 4, p. 30)

Verzoeker verduidelijkte inderdaad dat hij tot de Musa Darde (Musse Deriyo) behoort, die als subclan tot de Gabooye clan behoort (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 28-29).

Verzoeker stelde dat mensen van zijn clan worden beledigd, door hen Gabato/e te noemen, wat schoenmaker betekent, door erover te zeggen dat ze de enige zijn die dieren slachten of nog dat ze alleen maar het vuile werk mogen opknappen, zoals bv. toiletten maken (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 28). Verzoeker verduidelijkte dat zijn clan gediscrimineerd wordt omdat ze ongeletterd zijn en door het werk dat ze doen, zoals bv. het Tumul-werk, wat zoveel als 'smidwerk' betekent (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 30).

Dat de Gabooye enkel de vuilste jobs mogen opknappen, wordt ook bevestigd door de volgende informatie:

"Similarly, the Somaliland National Human Rights Commission (SNHRC) wrote in 2010 that

[m]embers of minority clans can only work in most undesirable jobs. They can only obtain jobs as street sweepers or janitors, shoe maker/shoe mender, shoe polishing, blacksmith, potter, and circumcision practitioner. These jobs are low paying jobs: with an income from these jobs they cannot afford to live a decent life. (Somaliland 1 Nov. 2010)

According to the ACCORD report, the occupational castes are traditionally forbidden from owning land and livestock and participating in load business, the market economy, or politics (Dec. 2009, 15)." (stuk 3. p. 2)

Als hem gevraagd werd of hij van de Yibir heeft gehoord, bevestigde verzoeker affirmatief en stelde hij dat ze ook Madhiban zijn (notities persoonlijk onderhoud, p. 31).

Ook als hem gevraagd werd om over de Tumul te vertellen, stelde hij dat zij gekend zijn voor de mensen die aan smidwerk doen (notities persoonlijk onderhoud, p. 31). Eerder refereerde hij ook naar de Tumul, door het werk dat een smid doet 'Tumul-wQvC te noemen (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 30).

Een rapport van de Minority Rights Group bevestigt niet alleen dat de Yibir en de Tumal samen met de Gaboye/Midgan tot dezelfde groep van minderheidsclans behoren, maar ook dat, zoals verzoeker op afzonderlijke momenten heeft gesteld, de Tumal bekend staan om hun traditioneel werk als smid

"The occupational groups are a distinct minority grouping comprising three main groupings practicing specific nonpastoralist occupations and crafts, 47 which were essential to the nomadic economy. They are found in all Somali territories; in Somaliland, they are the principal minority. 48

Members of the occupational groups are not physically distinct from the pastoralist clans with whom they lived and are not regarded as having a non-Somali or foreign origin. They speak local dialects of the Somali language.

The three main groups are Midgan (singular Midgan, plural Midgo), also known as Gabove in Somaliland, 49 who were traditionally hunters and leatherworkers but also undertook various arts and craft work and male circumcision and female genital mutilation (FGM); Tumal, traditionally blacksmiths; and Yibro (singular Yibir, plural Yibro), traditionally ritual specialists. 5 [...]

The few educated members of occupational groups work in any chosen field, but most find work in manual and service jobs, such as market-selling and trading, butcheries, domestic work, cooking and selling tea. However, they have lost their monopoly over their traditional tasks (where these still exist), and have often failed to find replacement employment.

With the disappearance of their traditional lifestyles, and as a result of conflict, many have moved to urban settlements or IDP camps or fled to refugee camps in neighbouring countries (stuk 4, p. 10)

"Tumal: the blacksmiths occupational minority." (stuk 4, p. 3 1)

Het eerder geciteerde rapport van de Immigration and Refugee Board of Canada bevestigt dan weer de dunne lijn tussen de Gaboye, Tumal en Yibr:

"According to the ACCORD report, the occupational groups may have "segmented lineage systems" similar to the Somali clan system (Dec. 2009, 15). Sources indicate that the Gabooye include the Tumal [also Tumaal, Tomal] and the Yibr [also Ybre, Yibro], as well as the Madhiban and Musse Deriyo [also Muuse Dhariyo] (Gabooye Organisation 6 Nov. 2012; ACCORD Dec. 2009, 15). The ACCORD report also identifies the How/eh, Hawraar Same, and Habar Yaquup as sub-groups of the Gabooye (ibid.). However, MRG writes that, according to its researchers, although some Gabooye claim that the term Gabooye represents all occupational groups in Somaliland, the Tumal and Yibro generally reject this claim (MRG Oct. 2010, 34, note 49). MRG indicates that the three main occupational groups are the Midgan/Gabooye, the Tumal, and the Yibr, and that the Midgan are subdivided into Madhiban and Musse Deriyo lineages (ibid., 12, 30)."

Verzoeker stelde ook dat zijn clan geen specifieke woonplaats kent. Hij stelde dat ze geen specifieke plek hebben om te wonen en dat ze tot geen overheid behoren. Hij stelde dat er plaatsen zijn waar ze niet met veel zijn, zoals in Bosaso. Hij zei dat hij niet weet op welke plek ze het meest voorkomen en dat het een kleine clan is (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 29)

In tegenstelling tot andere clans in Somalië, moet verzoeker inderdaad gevolgd worden als hij zegt dat de Gaboye geen typische woonplaats hebben en erg verspreid zijn over het land, wat mede het gevolg is van conflict en het verlies van hun traditionele broodwinning. Ze komen niettemin het meeste voor in het noorden van het land, zoals verzoeker. Dit wordt opnieuw bevestigd door onafhankelijke objectieve informatie, wat er opnieuw op wijst dat verzoeker voldoende elementen heeft aangereikt waaruit afgeleid kan worden dat hij wel degelijk zelf ook tot de Gaboye clan behoort:

"3. Location of Gabooye/Madhiban in Somalia

According to the Secretary of the Gabooye Organisation, the Gabooye are primarily located in the north of Somalia [Somaliland], although some reside in Mogadishu (6 Nov. 2012). The ACCORD report indicates that the Gabooye and its sub-groups are found in the north of the country and are also "scattered in Southern Somalia" (Dec. 2009, 15). MRG states that the occupational groups are located throughout Somalia and are the principal minority in Somaliland (Oct. 2010, 12). However, it notes that due to conflict and the loss of traditional livelihoods, many occupational minorities have relocated to urban areas or camps

for internally displaced persons (IDPs), as well as to refugee camps in other countries (MRG Oct. 2010, 12). An article published by the UN's Integrated Regional Information Networks (IRIN) indicates that the Daami district of Hargeisa, the capital of Somaliland, is home to 8,000 Gabooye families, comprising approximately 48,000 people (UN 2 July 2010). Further or corroborating information could not be found among the sources consulted by the Research Directorate within the time constraints of this Response² (stuk 3, p. 2)

Verzoekers verklaringen over de erbarmelijke leefomstandigheden vinden steun in hetzelfde rapport:

"The Somaliland National Human Rights Commission reported that minority group members live in "sub-standard accommodation" in "slums" and lack access to sanitation facilities and services such as garbage collection and latrines (1 Nov. 2010)²" (stuk 3, p. 4)

En ook in een ander rapport, van OSAR van 2018. kan men deze informatie lezen:

« Les groupes minoritaires vivent dans la pauvreté et dans des logements insalubres. D'après TUSDOS, les groupes minoritaires vivent toujours dans une pauvreté extrême (USDOS, avril 2018). Bien qu'ils soient citoyen-ne-s du Somaliland, quelques-uns sont considérés au Somaliland comme de « basses » castes, d'après la Somaliland National Human Rights Commission (novembre 2010). Ils seraient les plus pauvres d'entre les pauvres et vivraient dans des conditions indignes, leurs abris de fortune dans les bidonvilles ne les protégeant même pas du vent et des intempéries. Ces personnes n'auraient pas accès aux institutions et services sanitaires tels que le ramassage des ordures ou les latrines. Dans certains quartiers, il n'y aurait qu'une latrine à disposition pour 50 familles. »² (stuk 5, p. 6)

Een recent rapport van EASO van september 2021 bevat eveneens specifieke informatie over de Gabooye en bevestigt hiermee ook eerder geciteerde informatie:

"A recent term used for certain occupational minorities in northwestern Somalia/Somaliland is 'Gabooye/Gabooye'. The term comes from Somali gabooye, meaning quiver.⁵⁷⁶ In the literature, there is confusion about which groups exactly can be subsumed under this umbrella term. Hoehne mentions that this confusion can be overcome if one realises that in the past, both Madhihaan and Muse Diriyee were collectively referred to as 'Midgaan'. The latter term was more recently replaced by 'Gabooye'.⁵⁷⁷ The term was introduced during the Barre era⁵⁷⁸ to replace the derogative term 'Midgaan'. According to anthropologist Elia Vitturini, an expert on Gabooye groups and other marginalised minorities, today Gabooye is used as collective term for the two groups Madhihaan and Muse Diriyee.⁵⁷⁹ Also Eno and Kusow, two Somali scholars and minority rights activists, quote a local mentioning that 'the Gabooye group, or those who were formerly called Midgaan, consist of two ethnic sections: Madhihaan and Muse Dheri, Neither the Tumul nor the Yibir outcast communities belong to this group'.⁵⁸⁰ In the literature, there is disagreement whether the term Gabooye refers also to Yibir and Tumul.⁵⁸¹ Yet, also Vitturini insists that the term does not include these groups.⁵⁸² Gabooye mainly reside in northern Somalia (Somaliland and Puntland), but also have a presence in the Somali region of Ethiopia and, in the second half of the 20th century, have moved to urban centers in southern Somalia (mainly Mogadishu).⁵⁸³ [...]

Gabooye were until recently often insulted as scavengers (Somali: bakhti-cune). There were and still are numerous negative stereotypes about Gabooye: 'they are unclean', 'their women are prostitutes', 'they are not real Musiinis'.⁵⁸⁷ One activist recounted: 'We grew up with hatred, socialized under stratification and inferiorized to the bottom.'⁵⁸⁸ During fieldwork in Erigabo, in Sanaag region, Hoehne met an old Muse Diriyee woman called Awrala Gurban Guleed (d. 2006). She was known as herbalist and also as someone performing female circumcision and infibulation (Somali: gudniinka fircooniga), which is a typical work for Gabooye women. She outlined that Madhihaan and Muse Diriyee profess somewhat abbreviated genealogies, which suggested, however, that these groups were initially part of the Hawiye dan family (a majority group). According to the legend of the brothers Mohamed Gorgarte and Mahamoud Gorgarte, they split, which explains why Gabooye (Madhihaan and Muse Diriyee) are considered 'unclean' by dominant clans and experience discrimination as a consequence.⁵⁸⁹

Situation of Gabooye subgroups Madhihaan and Muse Diriyee

Madhihaan are together with Muse Diriyee the most numerous occupational minority in northwestern Somalia/Somaliland. They also live, in smaller numbers, in Ethiopia, northeastern Somalia/Puntland and southern Somalia.⁵⁹⁰ Amboroso outlined in 2002 that around 20 000 Gabooye individuals lived in

Somaliland in the late 1990s and early 2000s. In Hargeisa and its surrounding areas, with 1 182 households and more than 7 000 individuals the largest number of Gabooye resided. 591

Traditionally, Madhihaan and Muse Diriye were hunters, shoemakers, tanners, well diggers and water carriers for their hosts. 592 Muse Diriye also traditionally worked as basket makers. 593 Vitturini added that Madhihaan and Muse Diriye were 'attached to genealogical units and sometimes also to individuals who held a higher degree of prestige and political influence. They were reported as being associated with certain occupational tasks which the members of the majority clans despised: hunting wild animals, producing leather and shoes, cutting hair, making pottery (for women), "traditional" healing and midwifery. 594

Until today, members of the Gabooye enjoy limited protection throughout Somalia. They can be harassed and bullied with impunity, especially in Somaliland and southern Somalia. 595 Only in Puntland, occupational minorities such as Gabooye and particularly Tumul, enjoy more rights and are in a slightly better position vis-a-vis majority group members than in the rest of Somalia or in Somaliland. 596 [...] In conflicts with majority group members, however, Gabooye are in a weaker position everywhere in Somalia. 598 State institutions, which are dominated by majority group members, do not offer protection to Gabooye for injustices and violations they experienced (including sexual violence, looting or physical assaults). 599 At a structural level, injustice prevails as Gabooye lack access to formal education (except Islamic learning), to economic resources and are largely politically excluded. Inter-marriage between them and members of majority groups are shunned. Gabooye live in certain marginal neighbourhoods, particularly of northern Somali cities (e.g. in Hargeisa, the Gabooye quarter is called Dami). 600

Madhihaan and Muse Diriye are 'excluded from the main political forums, such as adult men's councils, and from exchanges of blood compensation (diya or mag in Somali)' regulating conflict. They can neither receive nor contribute to blood compensation like the majority groups. 601 Even the highest authorities of Madhihaan and Muse Diriye - their religious and traditional leaders - have no influence outside of their own community. 'Furthermore, there are no cases of Gabooye businessmen with significant concentrations of wealth and business activities outside their "traditional" occupations being capable of employing other members of their group. 602' 13 (stuk 6, p. 61-63)

Uit eerder geciteerde, maar ook uit andere informatie blijkt bovendien dat, hoewel het taboe is dat iemand van een meerderheidsclan huwt met iemand die tot een minderheid behoort, dit wel voorkomt - met verstrekende gevolgen in sommige gevallen:

"Despite the customary prohibition by clans on intermarriage with a minority, such relationships have historically probably always taken place, clandestinely at least, although they are rare. This restriction on intermarriage has excluded minorities from forms of clan support or advancement through marriage ties." (stuk 4, p. 15)

"A small number of inter-marriages between members of 'noble' clans and occupational groups have occurred in the main towns of Somaliland in recent years, but they face hostility and violence from clan relatives. In Hargeisa, MRG interviewed a 20-year-old Issaq woman from the Ogaden clan married to a Gabooye man. She had bruises all over her body as a result of continued assault and beatings from her family members. Her brothers had assaulted her a week before. She and her husband were both very depressed and in a state of anguish." (stuk 4, p. 18)

Sources indicate that majority clans prohibit intermarriage with a member of a minority group (MRG Oct. 2010, 15; UN 2 July 2010; see also Somaliland Times 24 Dec. 2011). A Gabooye elder from Hargeisa interviewed by IRIN states that a couple entering into a mixed marriage would be killed (ibid.). MRG reports on mixed couples who were variously forced to divorce, beaten, and shot at by majority clan relatives (Oct. 2010, 15, IS). Similarly, in a 2011 article, Somalia Report interviewed a majority woman whose family members physically abused her and threatened to kill her and her son due to her marriage to a Gabooye man, who was himself forced to flee the country (18 May 2011)." (stuk 3, p. 3)

"Intermarriage between majority clans and minorities is restricted by custom, although in recent years this seems to have become less strict. Inter-marriages did and do occasionally occur. Yet, there are reports of detrimental implications, such as forced divorce or (attempted) killing of a spouse (or, in earlier days, the child). Social acceptance varies depending on whether the marriage occurs between a man from a majority clan and a minority woman (which sometimes happens without major problems); and a woman from a majority clan marrying a minority man, which is socially unacceptable. 14 (stuk 7, p. 9)

"Marriages with people from the marginalised minority groups in Somalia, i.e. occupational or low-status groups such as the midgan, yibir, yahar and tumaal (called gabooye in Somaliland) or Somali bantu (jareer), is unthinkable to the vast majority of Somalis who do not belong to these groups (representatives of the gabooye, meeting in Hargeisa 18 April 2016).²¹

Traditionally, many Somalis have regarded members of these occupational or low status groups as impure. This perception has been linked to the occupations the groups have engaged in - which Somalis do not want to perform - and myths about unknown or uncertain origin or the consumption of impure food (Landinfo 2016).

There are few concrete examples of what actually happens to those who break the taboo and marry a person from these groups. A woman with a diaspora background (meeting in Mogadishu 2013) gave an example that illustrates the attitudes to marriage to people from marginalised groups. The person knew of a marriage between a male jareer and a woman from a main clan. The woman's mother was opposed to the marriage, even though her daughter was pregnant, and brought the case to the court. She claimed the marriage was void, but the court's ruling was in favour of the couple. The mother then brought the case to another court in another part of the country, and the ruling there went in the mother's favour. The husband's lawyer was not allowed to attend this court. What consequences this judgement had for the couple is not known.

One of the spokespersons for the low-status groups that Landinfo met in Hargeisa in April 2016 was married to a local Issaq woman. He said that his wife's family had tried to stop the marriage - without success. They have since not been talking to their daughter, and, as the husband said, "She is dead to her family".

The spokesmen also mentioned an event in the Saleh district where a gabooye had married a woman from a local clan. The woman's family not only opposed the relationship, they even attacked the man physically and shot and injured two other gabooye. Most of the perpetrators were arrested, but the husband suffered the same fate even though he had not done anything criminal. The marriage was dissolved, and the husband was imprisoned for a week before he was released (conversation in Hargeisa, April 2016).

There are also families in the main classes that are regarded as impure for various reasons and thus are unsuitable marriage partners for people with different clan affiliations (Landinfo 2013)."¹⁵ (stuk 8, p. 17-18).

Hieruit volgt dat ook het huwelijk tussen verzoekers vader en moeder niet geheel onaannemelijk is.

Een ander rapport van Landinfo bevestigt andermaal de eerder geciteerde informatie met betrekking tot verschillende aspecten van het leven als Gaboye:

"This description is still accurate - Midgan are considered unclean and inferior, and they have a low status in Somali society. ¹⁰ Midgan therefore rarely marry members of main clans [•••] Although the groups' low status is primarily linked to the stigma that unknown origin (and presumed impurity) carries, the social exclusion is reinforced by low levels of education. Children's schooling suffers because families are poor and have many children, and many thus end up in a vicious cycle of unemployment, poverty, weak organisation and split leadership [...]

The representatives of the groups also pointed this out and emphasised that with education the livelihoods of Gaboye would improve. ¹¹ Unlike members of the local clans - and Somalis in other parts of Somalia - few Midgan receive remittances from relatives inside or outside Somalia. ¹² This is because there are few Midgan in exile (Bradbury 2008, p. 150; conversations in Hargeisa on 18 April 2016) and because Midgan in other parts of Somalia generally do not have significant economic resources,"¹⁶ (stuk 9, p. 4-5)

"Yibir and Tumaal, which mean blacksmith in Somali, like the Midgan have a simple genealogical system. Older sources (Kirk 1904) mention these groups and according to Yibir tradition, Mohammed Hanfis their ancestor, and he supposedly had five sons. Newer (Yibir) sources also mention five sons (and a number of descendants), but with different names. Tumaal is said to consist of three different groups: rer Osman, rer Anbur and rer Isse (Norwegian Embassy in Kenya, e-mail, 25 September 1997).

Midgan have traditionally been leatherworkers, shoemakers, hunters, hairdressers, midwives and circumcisers. Tumaal are potters and blacksmiths, Yibir have traditionally worked as medicine men, they have been regarded as sorcerers or people with supernatural abilities, and Yahar have traditionally been

weavers. However, due to globalisation local production of textiles, shoes and other types of goods have been replaced by goods from Asia. The jobs these groups traditionally have monopolised are thus becoming fewer, and competition for jobs is increasing, as youth unemployment in Somaliland is very high." (stuk 9, p. 6-7)

Dat verwerende partij uit de vermeende niet-overtuigende verklaringen van verzoeker afleidt dat hij niet tot de Gaboye clan zou behoren, zonder zijn verklaringen over zijn clan zelf te toetsen op externe consistentie aan de hand van objectieve en onafhankelijke landeninformatie, wijst andermaal op een te subjectieve beoordeling van verzoekers verklaringen om tot de conclusie te komen dat zijn "clantoebehoren in vraag moet worden gesteld".

Tot slot wijst verzoeker nogmaals op zijn algeheel consistente en eensluidende verklaringen over de ontberingen, discriminatie en moeilijkheden als gevolg van zijn clan enerzijds en de details en kennis over zijn herkomst en zijn clan zelf anderzijds.

Gelet op het voorgaande dienen verzoekers verklaringen, in tegenstelling tot wat verwerende partij heeft besloten op basis van een te subjectieve beoordeling, als voldoende geloofwaardig beschouwd te worden.

Verwerende partij heeft een onvoldoende objectief en volledig, maar ook onvoldoende grondig onderzoek gevoerd, op basis van selectieve en onvolledige informatie en heeft bepaalde elementen geheel buiten beschouwing gelaten, om toch te besluiten dat verzoeker zijn afkomst als Gaboye niet aannemelijk heeft kunnen maken.

De beoordeling van verwerende partij berust in zijn geheel op een te subjectieve beoordeling, gebaseerd op veronderstellingen die geen rekening houden met verzoekers jonge leeftijd, zijn kwetsbaarheid als slachtoffer van uitbuiting, gedwongen arbeid en mishandeling in Libië (gestaafd met een medisch attest) en zijn algeheel consistente, eensluidende en doorleefde verklaringen.

Bovendien houdt verwerende partij bij de beoordeling van het kernelement van verzoekers vrees voor vervolging, met name het behoren tot de Gaboye-clan, slechts rekening met secundaire verklaringen, gebaseerd op vermoedens, om daaruit af te leiden dat verzoeker niet tot deze clan zou behoren, noch omwille van zijn clantoebehoren een onmenselijk en ondraaglijk leven heeft gekend. Verwerende partij had zich nochtans kunnen beroepen op beschikbare onafhankelijke en objectieve landeninformatie om verzoekers verklaringen over zijn clan zelf hieraan op externe consistentie te toetsen, wat in ieder geval een betere indicatie vormt om te beoordelen of verzoeker al dan niet effectief tot de Gaboye-clan behoort en dus, conform zijn consistente verklaringen, slachtoffer is geweest van systematische discriminatie en sociaal stigma.

Verwerende partij heeft de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming niet overeenkomstig de verplichtingen vervat in artikel 48/6 Vreemdelingenwet die verwerende partij de plicht oplegt om het verzoek om internationale bescherming op individuele, objectieve en onpartijdige wijze te beoordelen en daarbij rekening te houden met o.a. alle relevante feiten in verband met het land van herkomst, de door de verzoeker afgelegde verklaringen en de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen.

Op basis van bovenstaande elementen meent verzoeker in ieder geval dat hij voldoende geloofwaardige elementen heeft aangeleverd die wijzen op een gegronde vervolgingsvrees of op een reëel risico op ernstige schade die de toekenning van de vluchtelingenstatus conform artikel 48/3 Vreemdelingenwet, respectievelijk de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, rechtvaardigen."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep werden volgende stukken aan het verzoekschrift gevoegd:

- Stuk 3: Immigration and Refugee Board of Canada, "Responses to Information Requests" - SOM104239.E, 4 december 2012
<https://www.justice.gov/sites/default/files/eoir/legacy/2013/12/13/SOM104239.E.pdf>;
- Stuk 4: Minority Rights Group, "No redress: Somalia's forgotten minorities", 2010, <https://minorityrights.org/wp-content/uploads/old-site-downloads/download-912-Click-here-to-download-full-report.pdf>;

- Stuk 5: OSAR, « *Somalie: le groupe minoritaire des Gabooye/Midgan* », 5 juli 2018. <https://www.ecoi.net/en/file/local/2018036/180702-som-gabooye-fr.pdf>;
- Stuk 6: EASO. « *Somalia \ Targeted profiles \ Country of Origin Information Report* », september 2021, <https://reliefweb.int/report/somalia/easo-country-origin-information-report-somalia-targeted-profiles-september-2021>;
- Stuk 7: Asylos, « *Somalia: Treatment of minorities, child rape and domestic abuse* », oktober 2017. <https://resources.asylos.eu/available-research/information-about-the-report/?pdb=1552>;
- Stuk 8: Landinfo, « *Somalia: Marriage and divorce* », 14 juni 2018, <https://landinfo.no/wp-content/uploads/2018/09/Report-Somalia-Marriage-and-divorce-14062018-2.pdf>;
- Stuk 9: Landinfo, « *Query Respons - Somalia: Low status groups* », 12 december 2016. <https://www.refworld.org/country,,LANDINFO,QUERYRESPONSE,SOM,,5975fd394,0.html>.

2.1.3. In een aanvullende nota van 13 mei 2022 met daarin geactualiseerde landeninformatie zet de commissaris-generaal uiteen als volgt:

“Uit uw verklaringen blijkt dat verzoekende partij afkomstig is uit Bosaso, provincie Bari in Puntland. In casu dient dus de veiligheidssituatie in Puntland beoordeeld te worden. Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland (zie "EASO COI Report. Security Situation" van 20 september 2021 beschikbaar op https://www.cqvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_Somalia_security_situation_20210920.pdf: "EASO COI Report. Actors" van 2 juli 2021 beschikbaar op https://www.cqvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_Somalia_actors_20210702.pdf en ook op <https://www.cqvs.be/nl> blijkt dat verschillende bronnen stellen dat de zelfverklaarde republiek Somaliland en de semiautonome federale lidstaat Puntland een relatieve vrede en stabiliteit kennen. Zowel Somaliland als Puntland hebben niet de volledige controle over hun territorium. In de betwiste gebieden, met de name de regio's Sool, Sanaag en Cayn, komt het hierdoor soms tot een grensconflict tussen de Somalilandse veiligheidsdiensten en deze van Puntland. Niettegenstaande dit langdurig conflict tussen Puntland en Somaliland over de militaire en politieke controle over deze gebieden, behoren Sool en Sanaag tot de categorie van regio's met een laag aantal incidenten en slachtoffers. Het merendeel van de incidenten betreft gewelddadige incidenten tussen Somalilandse en Puntlandse troepen, verschillende clanmilities en confrontaties tussen milities en veiligheidsdiensten.

De veiligheidssituatie in Somaliland is voorts relatief stabiel, op het grensgebied met Puntland na. Het geregistreerde geweld bestaat voornamelijk uit incidenten tussen de Somalische veiligheidsdiensten en clanmilities enerzijds en tussen clanmilities onderling anderzijds. Zowel de regio Awdal als de regio's Wogooyi Galbeed en Togdheer behoren tot de regio's in Somalië met het laagste aantal incidenten in de verslagperiode, en het laagste aantal slachtoffers.

Niettegenstaande Puntland de meest stabiele en ontwikkelde staat van Somalië genoemd wordt, wordt Puntland nog steeds getekend door uitdagingen op het vlak van de veiligheid, zoals clashes met Somaliland (over de betwiste gebieden Sool, Sanaag en Cayn) en Galmudug, de aanwezigheid van en veiligheidsincidenten door alShabaab, de aanwezigheid van ISS en clanrivaliteit.

Niettegenstaande de Puntlandse veiligheidstroepen het grootste gedeelte van de regio Bari beweren te controleren, zou al-Shabaab ook een gedeelte controleren of opeisen. Gewapende confrontaties, beschietingen/artillerie/ raketaanvallen en het gebruik van op afstand bestuurbare explosieven werden toegeschreven aan al-Shabaab. ISS is eveneens aanwezig in de regio, wat heeft geleid tot gewapende confrontaties, moordaanslagen en explosies. De militaire troepen van Puntland werden voornamelijk betrokken in gevechten, onder andere met al-Shabaab en ISS. Voorts vinden er verschillende clanconflicten plaats in de regio, meestal over grondstoffen en land. Er vindt dan ook willekeurig geweld plaats in de regio Bari, maar niet op een hoog niveau. De regio Nugal behoort tot één van de regio's van het land met het laagst aantal veiligheidsincidenten in de verslagperiode. De Puntlandse overheid heeft de volledige controle over de regio, maar al-Shabaab is er wel aanwezig wat soms leidt tot veiligheidsincidenten, zoals het neerschieten van een burger en een zelfmoordaanslag op de gouverneur van Nugal, waarbij er twee doden vielen. Voorts werd de regio Nugal getroffen door clan confrontaties en clashes tussen verschillende tribale milities of tribale milities en veiligheidstroepen, vaak gelieerd aan grondconflicten, maar van grote clanconflicten is er in de regio echter geen sprake.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in Somaliland, Puntland en de betwiste gebieden actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er

voor burgers uit Puntland aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.”

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveerde op pertinente en correcte wijze dat er geen geloof kan worden aan verzoekers beweerde vervolging omwille van zijn clanaffiliatie omdat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot de clanaffiliatie van zijn moeder (i), verzoeker zijn familiale achtergrond niet kon verduidelijken (ii), verzoeker geen doorleefde verklaringen kon afleggen omtrent de discriminatie die hij ervoer (iii), zijn verklaringen omtrent de problemen die hij ondervond met zijn stiefvader niet aannemelijk waren (vi) en zijn beweerde vertrek uit Somalië evenmin kon overtuigen (v).

Verzoeker slaagt er niet in om de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in wezen beperkt tot het louter herhalen van zijn verklaringen en het volharden in de doorleefdheid hiervan, het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses en het minimaliseren en in twijfel trekken van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Vooreerst kan verzoeker geen afbreuk doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing door op louter algemene en theoretische wijze naar diens jeugdige leeftijd te verwijzen. Verzoeker toont geenszins *in concreto* aan dat de bestreden beslissing geen rekening hield met diens minderjarigheid en de daaruit voortvloeiende kwetsbaarheid. De Raad merkt op dat zelfs van een persoon van jonge leeftijd met beperkte scholing redelijkerwijs kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op aangepaste vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken over zijn leefwereld. Uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker rond de 14-15 jaar oud was ten tijde van zijn beweerde vertrek uit zijn regio, zodat kan worden aangenomen dat hij reeds de jaren des ondersheids had bereikt. Er kan van hem redelijkerwijze worden verwacht dat hij zijn problematiek afdoende kan toelichten en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige en elementaire zaken hieromtrent. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoekers verwijzing naar zijn leeftijd geen afdoende verschoningsgrond biedt voor zijn ongeloofwaardige verklaringen, te meer de bestreden beslissing verzoekers minderjarigheid in acht nam bij de vaststelling van de bijzondere procedurele noden. Het feit dat verzoeker getraumatiseerd zou zijn geweest door zijn verblijf in Libië, hetgeen niet door enig objectief bewijsstuk wordt gestaafd, biedt voorts geen voldoende verklaring voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en geloofwaardig relaas. Het door verzoeker neergelegde attest spreekt enkel van fysieke verwondingen en maakt geen enkel gewag van enige psychologische problematiek. Verzoeker kan geen kwetsbaarheid aantonen door in algemene termen te verwijzen naar traumatiserende gebeurtenissen zonder hierbij objectieve bewijsstukken aan te wenden die zulks trauma attesteren. In eenzelfde lijn kan verzoeker zich niet beroepen op de door hem beweerde discriminatie die hij ervoer om enige kwetsbaarheid aan te tonen, daar ook hier enig objectief bewijsstuk ontbreekt dat deze psychische kwetsbaarheid attesteert.

De Raad merkt ten overvloede nog op dat aan de verzoeker geen internationale bescherming kan worden toegekend op basis van zijn problemen in Libië, gezien de vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade dient te worden beoordeeld aan de hand van het land waarvan verzoeker de nationaliteit bezit.

Het is verder niet onredelijk om van verzoeker eensluidende en gedetailleerde verklaringen te verwachten omtrent zijn familiale achtergrond. De bestreden beslissing kon op pertinente wijze vaststellen dat dit niet het geval was.

De Raad treedt de bestreden beslissing dan ook bij waar deze opmerkt dat de tegenstrijdige verklaringen van verzoeker omtrent de clan van diens moeder de geloofwaardigheid van verzoeker ondergraven. Verzoeker kan niet ernstig voorhouden dat het plots bijstellen van de clan van zijn moeder tijdens het persoonlijk onderhoud van niet-bepalend belang zou zijn. De clan van verzoekers moeder is immers van centraal belang voor het bepalen van de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Indien verzoekers moeder wel degelijk tot de Gaboye-clan zou toebehoren, conform zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, is het niet geloofwaardig dat zij zou hertrouwen met een man van een andere clan.

Dit wordt bijgetreden door de objectieve landeninformatie neergelegd door verzoeker (verzoekschrift, stukken 3, 4, 5, 6, 8, 9). In zijn aangepaste verklaringen kon verzoeker de clanaffiliatie van zijn moeder niet op sluitende wijze duiden. De bestreden beslissing merkte terecht op dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker niet kon zeggen tot welke clan zijn moeder toebehoort. Verzoeker bleek ook niet te weten waar zijn moeder werd geboren en of ze broers of zussen had (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 17, 23). Het is niet onredelijk om van verzoeker te verwachten dat hij elementaire kennis zou hebben met betrekking tot de achtergrond van zijn moeder. Dat verzoeker wist dat zijn moeder op een bepaald moment in Mogadishu vertoefde, niet wetende of ze er was geboren en waarom ze er verbleef, kan niet worden aanzien als zijnde 'voldoende kennis'. Verzoekers betoog dat hij wel degelijk wist dat zijn moeder niet tot een minderheidsclan behoorde en enkel niet wist of zijn moeder tot de Hawiye behoorde doet verder geen afbreuk aan verzoekers totale gebrek aan kennis omtrent de achtergrond van zijn moeder. De Raad merkt hierbij op dat zelfs indien werd geloofd dat verzoekers moeder niet tot een minderheidsclan behoorde, dit niet betekent dat zij zou zijn gevrijwaard van discriminatie. Uit de neergelegde landeninformatie door verzoeker blijkt dat personen uit een meerderheidsclan die trouwen met Gaboye zichzelf blootstellen aan discriminatie en geweld ten gevolge van hun huwelijk (Verzoekschrift, stukken 4, 5, 8, 9). Het is aldus niet geloofwaardig dat verzoeker stevast beweert dat zijn moeder geen slachtoffer was van enige discriminatie. In dit verband dient te worden opgemerkt dat het ook niet geloofwaardig is dat verzoekers moeder, zogezegd behorende tot een meerderheidsclan, zou trouwen met verzoekers vader die tot een minderheidsclan behoorde. Uit diezelfde landeninformatie blijkt immers dat er een taboe geldt rondom het trouwen met iemand van een minderheidsclan en dit bijzonder weinig voorkomt. Gezien de zeldzaamheid en taboesfeer waarin het huwelijk van verzoekers moeder en vader zich bevond, kan men redelijkerwijze verwachten dat verzoeker bijkomende informatie omtrent de clan van zijn moeder kon duiden. Zoals hierboven werd aangehaald is verzoekers jeugdige leeftijd geen verschoningsgrond voor zijn onwetendheid. Evenmin kan een algemene, theoretische toespeling naar de patriarchale aard van de Somalische samenleving verzoekers onwetendheid verschonen. Een patriarchale maatschappij kan verzoeker bezwaarlijk weerhouden om meer familiale kennis te bekomen.

Voorts kan verzoeker niet worden gevolgd waar deze stelt dat het aannemelijk is dat hij niet weet welke tot welke clan zijn stiefvader toebehoort. De bestreden beslissing motiveert op pertinente wijze dat verzoeker geruime tijd samenwoonde met zijn stiefvader, en zodoende toch had moeten weten tot welke clan hij toebehoorde. Temeer daar verzoeker stelt dat zijn stiefvader hem op systematische wijze met geweld discrimineerde vanwege zijn lidmaatschap tot de Gaboye. Dat verzoeker gedurende ruim een jaar in eenzelfde huis zou worden lastiggevallen door iemand van een andere clan, maar niet zou weten tot welke clan deze man toebehoorde is niet geloofwaardig. Zelfs indien er een vijandige relatie bestond tussen verzoeker en zijn stiefvader, had hij toch enige elementaire kennis moeten hebben omtrent de achtergrond van zijn stiefvader, temeer daar een verschil in clan aan de basis van hun problemen lag. De bestreden beslissing motiveert verder dienstig dat verzoeker zijn beschrijving van het conflict tussen zichzelf en zijn stiefvader weinig concreet is. Uit een lezing van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker niet verder komt dan te stellen dat zijn stiefvader 'hem sloeg' (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 9, 18, 25, 26, 27). Deze verklaringen komen wel degelijk oppervlakkig en niet doorleefd over. Daarbij stelde de bestreden beslissing met recht dat het niet geloofwaardig was dat verzoekers stiefvader niet op de hoogte was van verzoekers clanaffiliatie vooraleer hij met zijn moeder trouwde. Daargelaten de vraag of verzoekers moeder al dan niet tot de Gaboye-clan behoorde, is het niet geloofwaardig dat de stiefvader zich niet eerst zou informeren over de gezinssamenstelling en achtergrond van zijn aanstaande vrouw, temeer diezelfde vrouw al eerder getrouwd was en reeds kinderen had.

Het verzoekschrift stelt dat, in weerwil van de bestreden beslissing, verzoekers verklaringen omtrent de discriminatie wel degelijk gedetailleerd en overtuigend waren. Het louter herhalen van zijn verklaringen en tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal is echter niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de motieven van de bestreden beslissing. De Raad merkt op dat van verzoeker, die verklaarde doorheen zijn leven gediscrimineerd te zijn geweest in Somalië omwille van het behoren tot een minderheidsclan, redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij hierover doorleefde en gedetailleerde verklaringen kan afleggen en dergelijke discriminatie aan de hand van concrete ervaringen kan toelichten. Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing is dit echter niet het geval.

De Raad treedt de bestreden beslissing ook bij in de vaststelling dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker zonder enige vorm van betaling of overeenkomst werd meegenomen door smokkelaars. Verzoeker verklaart hierbij dat het omwille van zijn naïviteit was dat hij zich liet meenemen door de smokkelaars, niet wetende dat er een betaling tegenover stond. Uit het persoonlijk onderhoud blijkt echter dat verzoeker goed bekend was met de Somalische smokkelaars. Zo stelde hij dat ze bekende plaatsen hadden waar iedereen ze kent (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 36). Verzoeker ging ook op eigen initiatief naar de smokkelaar (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 36).

Gezien de voorkennis van verzoeker kan ervanuit worden gegaan dat verzoeker op de hoogte was van het feit dat smokkelaars tegen betaling werken, diens jeugdige leeftijd niettegenstaande. Verzoeker schetst een ongeloofwaardige context over diens vertrek uit Somalië en doet zodoende verdere afbreuk aan de aannemelijkheid van de levensomstandigheden waarin verzoeker zich bevond.

Verzoeker kan evenwel worden gevolgd waar deze stelt dat hij een correcte claninformatie tentoonstelde met betrekking tot de Gaboye, maar deze kennis betekent op zich niet dat verzoeker tot deze clan behoort. De Raad merkt echter op dat deze correcte informatie niet opweegt tegen de veelvuldig vastgestelde ongeloofwaardige elementen doorheen verzoekers verklaringen. Waar verzoeker meent dat de appreciatie van de commissaris-generaal subjectief is, doet hij met dit verweer geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is.

De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld als volgt:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u afkomstig bent uit Bosaso, Puntland. In casu dient dus de veiligheidssituatie in Puntland beoordeeld te worden. Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland (zie de COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland van 30 juni 2020, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussomalie.veiligheidssituatieinsomalilandenpuntland20200630.pdf]) en https://www.cgvs.be/nl blijkt dat verschillende bronnen stellen dat de zelfverklaarde republiek Somaliland en de semiautonome federale lidstaat Puntland een relatieve vrede en stabiliteit kennen. Zowel Somaliland als Puntland hebben niet de volledige controle over hun territorium. In de betwiste gebieden, met de name de regio's Sool, Sanaag en het district Buuhoodle, komt het hierdoor soms tot een grensconflict tussen de Somalilandse veiligheidsdiensten en deze van Puntland. In Somaliland, Puntland en de betwiste gebieden is er voornamelijk geweld met vuurwapens en vinden er in mindere mate grondoffensieven, aanslagen met explosieven en luchtaanvallen (door US AFRICOM op terreurdoelwitten) plaats. Bij dit geweld kunnen burgerdoden als collateral damage vallen of zijn burgers zelf het doelwit. De grondoffensieven vinden plaats tussen de Somalilandse en Puntlandse troepen in de betwiste gebieden. Aanslagen met explosieven worden voornamelijk opgeëist door de terreurgroepen al-Shabaab (AS) of de Islamitische Staat van Irak en de Levant in Somalië (ISS). Schietpartijen en gerichte moorden (met vuurwapens) zijn toe te schrijven aan clanmilities, veiligheidsdiensten, onbekende gewapende groepen, ISS of AS.

De veiligheidssituatie in Somaliland is relatief stabiel, op het grensgebied met Puntland na. Het geregistreerde geweld bestaat voornamelijk uit schietincidenten tussen de Somalische veiligheidsdiensten en clanmilities enerzijds en tussen clanmilities onderling anderzijds.

Het geweld in Puntland tijdens deze verslagperiode bestaat voor een groot deel uit gerichte moorden met vuurwapens. Het gaat hierbij om gerichte aanslagen op overheids- en veiligheids personeel, zakenlui of leden van een rivaliserende clan. De daders van dit geweld zijn voornamelijk onbekende gewapende groepen en clans. In mindere mate zijn de terreurgroepen en de politie verantwoordelijk.

Daarnaast vinden er ook incidenten plaats tussen de Puntlandse veiligheidsdiensten enerzijds en AS, ISS, clanmilities en onbekende gewapende groepen anderzijds. AS en ISS voeren soms ook gerichte moordaanslagen met explosieven uit. Beide terreurgroepen persen eveneens zakenlui en handelaars af. Tijdens de verslagperiode is de activiteit van ISS afgenomen ten gevolge van de Amerikaanse luchtaanvallen op ISS-doelwitten, druk van AS en militaire operaties tegen ISS. Verschillende bronnen stellen dat AS aan het heropleven is. Gedurende de verslagperiode voert AS aanslagen uit, maar zonder een hoog aantal dodelijke slachtoffers evenwel.

Wat de betwiste gebieden betreft escaleren spanningen tot gewelddadige maar eerder kleinschalige confrontaties, vooral in de regio Sanaag. De troepen van Somaliland en Puntland bevinden zich in een standoff. Het merendeel van de incidenten betreft grondoffensieven tussen de Somalilandse en Puntlandse veiligheidsdiensten, gewelddadige incidenten tussen verschillende clanmilities en confrontaties tussen milities en veiligheidsdiensten.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in Somaliland, Puntland en de betwiste gebieden actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Actueel is er voor burgers uit Puntland aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.”

De door de commissaris-generaal neergelegde landeninformatie in de aanvullende nota ligt in eenzelfde lijn.

Verzoeker betwist voorgaande analyse van de veiligheidssituatie niet.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Puntland als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Verzoeker voert geen andere elementen aan waaruit blijkt dat hij een hoger risico loopt om slachtoffer te worden van het willekeurig geweld dat in zijn regio plaatsvindt.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP